

BESCHIKKING van GS van Utrecht

Afdeling Vergunningverlening

Pythagoraslaan 101
Postbus 80300
3508 TH Utrecht

Tel. 030-2589111
<http://www.provincie-utrecht.nl>

Datum	11 september 2007	Afdeling	Vergunningverlening
Nummer	2007INT204121	Referentie	R.W.E. Kropf
Uw brief van		Doorkiesnummer	030-258 2326
Uw nummer		Faxnummer	030-258 3981
Bijlagen	-Voorschriften -Rapportage Habitattoets	Onderwerp	Wet milieubeheer; beschikking Greif Nederland BV

I Beslissing

Gelet op het bepaalde in de Wet milieubeheer, de Algemene wet bestuursrecht, het Provinciaal Milieubeleidsplan 2004–2008 en op hetgeen onder hoofdstuk II en volgende wordt overwogen, besluiten wij:

- de door Greif Nederland B.V. aangevraagde Wm-vergunning als bedoeld in artikel 8.4 lid 1 van de Wet milieubeheer voor onbepaalde duur te verlenen;
- dat de bij deze beschikking behorende gewaarmerkte aanvraag deel uitmaakt van deze beschikking voor zover de voorschriften en beperkingen niet anderszins bepalen;
- aan deze Wm-vergunning de voorschriften en beperkingen te verbinden, zoals die in de bijbehorende voorschriften zijn opgenomen.

En voorts te bepalen dat:

- hoofdstuk 5.2 van Bijlage 1 (Voorschriften) gedurende 5 jaar nadat de Wm-vergunning haar geldigheid heeft verloren van kracht blijft;
- deze beschikking bekend te maken op 20 september 2007.

II De aanvraag

II.A Beschrijving van de aanvraag

Op 8 mei 2006 hebben wij een aanvraag van Greif Nederland B.V. (hierna: de aanvrager) ontvangen voor een de gehele inrichting omvattende vergunning krachtens de Wet milieubeheer (hierna: Wm) in verband met een verandering in de werking van de inrichting waarvoor al eerder een Wm-vergunning werd verleend (Wm, art. 8.4, lid 1).

De inrichting is gelegen aan Bergseweg 6, 3633 AK te Vreeland, kadastraal bekend Loenen aan de Vecht, sectie A nummers 1321 en 1322.

De Wm-vergunning is aangevraagd voor onbepaalde tijd.

De aanvraag voorziet in

1. productie van 1.200.000 stalen vaten per jaar;
2. productie van 800.000 fiber vaten per jaar;
3. productie van 4000 ton lakken op basis van oplosmiddelen;
4. productie van 1000 ton lakken op waterbasis;

Op grond van categorie 12.2f van bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer zijn wij bevoegd gezag voor de inrichting.

II.B Aanleiding voor het indienen van de aanvraag

De aanvrager wil de productie van stalen vaten vergroten van 800.000 naar 1.200.000 stuks per jaar om de onderneming rendabel te houden. Voorts wordt een uitbreiding van de productie van oplosmiddelen houdende lakken aangevraagd van 2690 ton per jaar naar 4000 ton per jaar. Tenslotte wordt voor de eerder door middel van een melding uit 2001 aangevraagde productie van de lakken op waterbasis tot een hoeveelheid van 1000 ton aangevraagd.

Bovenstaande wijzigingen zullen leiden tot milieugevolgen die niet in de vergunning van 16 september 1997 zijn geregeld.

Om de vergunningsituatie overzichtelijk te houden is in overleg met ons besloten een revisievergunning aan te vragen.

II.C Locatie van de inrichting en het bestemmingsplan

De inrichting is gelegen op een gezoneerd bedrijventerrein dat zich op zijn beurt bevindt in landelijk gebied. De meest nabij gelegen woning ligt aan de Nigtevechtseweg 24 op een afstand van 70 meter. In de nabijheid van de inrichting bevindt zich een vogel/habitat Richtlijn gebied.

II.D Huidige vergunningsituatie

Voor de inrichting zijn recent eerder de volgende Wm-vergunningen verleend en hebben wij een melding van de aanvrager geaccepteerd:

Soort	datum	Nummer	(Bevoegd gezag)
revisie vergunning	16-09-1997	96432696mmv	GS
veranderingsvergunning	14-09-1999	1999WEM002228i	GS
wijzigingsbesluit	30-11-1999	1999WEM003398i	GS
melding art 8.19	06-04-2001	2001WEM001280i	GS

III Procedure van de aanvraag om milieuvergunning

III.A De aanvraag

III.A.1 Ontvangst van de aanvraag

Met betrekking tot het verzoek is de procedure ingevolge de paragraaf 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

De aanvraag is door ons op 8 mei 2006 ontvangen en is door ons ter informatie op 16 mei 2006 toegezonden aan betrokken bestuursorganen, te weten:

1. het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Loenen;
2. de Regionaal inspecteur VROM-inspectie Regio Noord-West te Haarlem;
3. Gemeentelijke brandweer van Loenen.

III.A.2 Aanvullende gegevens

In verband met het ontbreken van een aantal gegevens hebben wij de aanvrager op 12 oktober 2006 in de gelegenheid gesteld om de aanvraag aan te vullen. Op 8 november 2006 hebben wij, na binnenkomst van een voorstel een brief doen uitgaan waarin wij de aanvrager tot januari 2007 uitstel hebben gegeven om de aanvraag compleet te maken. De gevraagde gegevens hebben wij per brief (Ref. b07001) op 9 januari 2007 ontvangen. De aanvulling betreft de toe te passen beste beschikbare techniek voor het terugdringen van de emissie van oplosmiddelen naar de lucht.

Voorts is op 26 januari 2007 per brief (Ref. b07003) een aanvulling op de aanvraag ontvangen met betrekking tot de productie van de verffabriek waarvoor niet 3500 ton maar 4000 ton per jaar wordt aangevraagd.

III.B Opschorten termijn

De aanvraag betreft een bij de omwonenden van de inrichting omstreden onderwerp. Daarom hebben wij bij beschikking van 27 juli 2006, kenmerk 2006WEM003173 op grond van de Algemene wet bestuursrecht, art. 3:18 lid 2 de termijn voor het nemen van een beslissing op de aanvraag verlengd met een periode van 13 weken. Voordat wij deze beslissing hebben genomen, hebben wij de aanvrager in de gelegenheid gesteld haar zienswijze hierover naar voren te brengen. De aanvrager heeft hiervan geen gebruik gemaakt.

Wij hebben van de beschikking tot verlenging mededeling gedaan aan de aanvrager en aan B&W van de gemeente Loenen.

De termijn voor het geven van de beschikking is, met in acht name van de hiervoor genoemde verlenging van 13 weken, opgeschort met de periode die de aanvrager nodig heeft gehad om de aanvraag aan te vullen. In dit geval is de termijn voor het geven van de beschikking verder opgeschort met het aantal dagen die verstreken zijn vanaf 12 oktober 2006 tot aan 9 januari 2007, zijnde 95 dagen (Algemene wet bestuursrecht, art. 4:15).

III.C Coördinatie Wm-vergunning en bouwvergunning

Voor het in voldoende mate beperken van emissies naar de lucht is middels een brief (Ref. b07001, door ons ontvangen op 9 februari 2007) het toepassen van de behandelingstechniek 'perozone' als aanvulling op de aanvraag van 8 mei 2006 aangevraagd.

Voor perozone is het optrekken van een bouwwerk nodig. De gemeente waarin de inrichting zich bevindt heeft de aanvrager verzocht om een aanvraag voor een bouwvergunning in te dienen.

De gevraagde Wm-vergunning treedt in zijn geheel niet in werking zolang een voor dit initiatief noodzakelijk geachte bouwvergunning niet is verleend (Wet milieubeheer, art. 20.8).

III.D Coördinatie Wm-vergunning en Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo)-vergunning

De inrichting ligt in het beheersgebied van Waternet. (Het postadres is Waternet Postbus 94370, 1090 GJ Amsterdam.)

In 2003 is de Wvo vergunning ingetrokken omdat de inrichting niet meer valt onder categorie e (verf-, lak- en drukinktfabrieken) zoals genoemd in de eerste AMvB van de Wvo van 4 november 1983. De overweging daarbij was dat de inrichting geen lak fabriceert maar alleen grondstoffen tot een lakproduct mengt. Voor deze activiteit verleent Waternet geen Wvo-vergunning.

De activiteiten zijn sinds de intrekking niet gewijzigd. De aanvrager heeft daarom geen nieuwe vergunning bij de waterkwaliteitsbeheerder aangevraagd.

Coördinatie van de Wm-aanvraag met een Wvo-aanvraag is in dit geval daarom niet aan de orde.

III.E Ter inzage legging

De kennisgeving over de ontwerp-beschikking en bijbehorende stukken zijn gepubliceerd in een ter plaatse verschijnend regionaal dagblad op 8 februari 2007. Vervolgens heeft de aanvraag, de ontwerp-beschikking en de bijbehorende stukken gedurende zes weken ter inzage gelegen op het provinciehuis en het gemeentehuis van de gemeente Loenen, namelijk van 8 februari tot en met 22 maart 2007.

IV Toetsingskaders

IV.A Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (Vogelrichtlijn) en Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (Habitatrichtlijn)

De Vogel- en Habitatrichtlijn is geïmplementeerd in de Flora- en faunawet en in de Natuur-beschermingswet 1998. Bij deze implementatie is bepaald, dat de wet slechts geldt voor op te richten inrichtingen. Voor bestaande inrichtingen hebben wij nagegaan of het in werking zijn van de inrichting significante nadelige gevolgen voor een van deze gebieden heeft.

Aangezien hier sprake is van een bestaande inrichting dient een afweging te worden gemaakt in het kader van de Wet milieubeheer.

In het kader van de gebiedsbescherming van de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn zijn de 'Oostelijke Vechtplassen' aangewezen als Natura 2000 gebied. Plannen en projecten in of nabij een Natura 2000 gebied dienen te worden getoetst op de aanwezigheid van significant negatieve effecten op soorten en habitats waarvoor het gebied is aangewezen.

De inrichting ligt op een afstand van minder dan 1 kilometer van de 'Oostelijke Vechtplassen'. Daarom is een habitattoets uitgevoerd. De rapportage van deze toets maakt onderdeel uit van de beschikking en is als bijlage bij de beschikking ter inzage gelegd.

Allereerst is nagegaan of, en zo ja welke milieueffecten een versturende invloed kunnen hebben.

Vervolgens is nagegaan in welke mate daadwerkelijk verstoring kan optreden.

Uit samenvatting van de rapportage blijkt, dat uitgaande van de worst-case benadering, de emissies van de activiteiten niet leiden tot schadelijke concentraties in het oppervlaktewater van de Oostelijke Vechtplassen.

Wij onderschrijven dit onderzoeksresultaat. De bepalingen in Flora- en faunawet en in de Natuurbeschermingswet 1998 verzetten zich niet tegen het verlenen van een milieuvergunning.

IV.B Artikel 8.8 tot en met 8.11 Wet milieubeheer

IV.B.1 Algemeen

De artikelen 8.8 tot en met 8.11 van de Wet milieubeheer omvatten het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. Hierna geven wij aan hoe de aanvraag zich tot het toetsingskader verhoudt. Hierbij beperken wij ons tot die onderdelen van het toetsingskader die ook werkelijk op onze beslissing van invloed zijn.

IV.B.2 IPPC-richtlijn/Beste beschikbare technieken

Algemeen

Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging - hierna: de IPPC-richtlijn - verplicht het bevoegd gezag een milieuvergunning op te stellen, die voldoet aan de in deze richtlijn geformuleerde eisen voor nieuwe en bestaande installaties.

De IPPC-Richtlijn is van toepassing op activiteiten met een omvang die groter is dan een vastgestelde drempelwaarde. Deze activiteiten met hun drempelwaarde zijn genoemd in Bijlage I van de Richtlijn. Indien toetsing aan Bijlage I positief uitvalt is er sprake van een zogenaamde Gpbv –installatie. (Gpbv is een afkorting van Geïntegreerde Preventie en Bestrijding van Verontreiniging)

De aangevraagde activiteiten hebben wij getoetst aan de Bijlage I.

In punt 6.7 van Bijlage I wordt genoemd:

Installaties voor de oppervlaktebehandeling van stoffen, voorwerpen of producten, waarin organische oplosmiddelen worden gebruikt, in het bijzonder voor het appreteren, bedrukken, het aanbrengen van een laag, het ontvetten, het vochtdicht maken, lijmen, verven, reinigen of impregneren, met een verbruikscapaciteit van meer dan 150 kg oplosmiddel per uur, of meer dan 200 ton per jaar.

Ten gevolge van de aangevraagde activiteiten in de Vatenfabriek wordt, zoals in bijlage R "Oplosmiddelenboekhouding Vatenfabriek Vreeland" is aangeduid, de inzet van 56.607 kg vluchtige organische stoffen (VOS) per jaar aangevraagd.

Deze hoeveelheid wordt verbruikt in 4212 werkuren per jaar, zijnde het totaal aantal aangevraagde uren dat de vatenfabriek overeenkomstig paragraaf 4.12 van de aanvraag in werking is. Het genoemde aantal uren wordt bereikt in 52 weken van 6 werkdagen van 6.30 uur tot en met 20.00 uur. Dit komt neer op een verbruik van 13,4 kg per bedrijfsuur.

Ook in het geval van een volcontinue bedrijfsvoering van 24 uren gedurende 365 dagen per jaar zal de installatie in totaal minder dan 200 ton VOS per jaar verbruiken.

De drempelwaarde voor het uurverbruik, zijnde de eerder genoemde 150 kg per uur, wordt evenmin overschreden.

In punt 4.1.j van het onderdeel 4 “Chemische industrie” van Bijlage I wordt de volgende activiteit genoemd:

Chemische installaties voor de fabricage van organisch-chemische basisproducten, zoals kleurstoffen en pigmenten.

De aangevraagde activiteiten in de verffabriek vallen niet onder chemische industrie omdat er geen fabricage door middel van een chemische omzetting plaatsvindt. De verffabriek gebruikt kleurstoffen en pigmenten in een (fysisch) mengproces om lakken te maken. De activiteiten in de verffabriek voldoen niet aan de criteria zoals gesteld in bijlage I van de IPPC-richtlijn.

Wij hebben aldus vastgesteld dat in de inrichting geen Gpbv installaties aanwezig zijn.

Beste beschikbare technieken (Bbt)

De IPPC-Richtlijn is geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving door een aanpassing van art. 8.11 van de Wm die op 1 december 2005 in werking is getreden.

Ingevolge Wm artikel 8.11, derde lid, dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Bbt worden toegepast.

Wij hebben aan de hand van bestaande literatuur, de in de Regeling aanwijzing BBT-documenten genoemde Nederlandse informatiedocumenten en op grond van een beoordeling van de aangevraagde activiteiten de Beste beschikbare technieken voorgeschreven.

Met betrekking tot de aspecten voor de bepaling van de Beste beschikbare technieken als genoemd in artikel 5a.1, lid 1 onder a tot en met k, van het Ivb merken wij het volgende op:

Ad a Toepassing van technieken die weinig afvalstoffen veroorzaken.

Bij de vatenproductie ontstaan snij- en stansverliezen. Gelet op de te vervaardigen vormen zijn maatregelen anders dan die uit kostenoverwegingen zijn genomen niet aan de orde. In de verffabriek is sprake van het mengen van grondstoffen waarbij in principe geen afvalstoffen ontstaan, anders dan incidenteel indien bijvoorbeeld charges worden afgekeurd. In het kader van afvalstoffenpreventie zijn overeenkomstig bijlage S van de aanvraag geen verdere maatregelen beschreven.

Wij beschouwen de toegepaste productiewijze op dit punt als Bbt.

Ad b Toepassing van minder gevaarlijke stoffen

Er worden in het proces gevaarlijke stoffen toegepast. De aanvrager is bezig met een langjarig onderzoek naar de toepassing van watergedragen lakken. Er zijn op dit moment nog geen watergedragen lakken voor de binnenkant van de vaten die voldoende bestand zijn tegen agressieve middelen die door toekomstige gebruikers daarin kunnen worden opgeslagen. Hoewel de toepassing van watergedragen lakken met betrekking tot VOS-emissies naar de lucht als Beste beschikbare techniek geldt, voorkomt de genoemde eis van chemische bestendigheid de toepassing er van. Dit houdt in dat naast het onder andere zoveel mogelijk beperken van overspray de aanvrager voor een nageschakelde techniek ter beperking van VOS-emissies Bbt moet toepassen. In de paragraaf IV.C Lucht van deze beschikking gaan wij hier nader op in.

Ad c Ontwikkeling van technieken voor de terugwinning en het opnieuw gebruiken van de bij de processen in de inrichting uitgestoten en gebruikte stoffen en van afvalstoffen

In aanvraag worden geen technieken beschreven die het mogelijk maken om productie uitval en –afval opnieuw in het productieproces te voegen. Er zijn bij ons geen technieken bekend waarmee dit in deze situatie mogelijk is.

- De aanvrager is op dit punt niet in gebreke.
- Ad d Vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd en de ontwikkeling daarvan**
Buiten het eerder genoemde onderzoek naar de uitbreiding van toepassing van watergedragen lakken zijn geen vergelijkbare processen beschreven die met succes in de praktijk zijn beproefd en geschikt zijn voor toepassing in de inrichting.
De aanvrager is op dit punt niet in gebreke.
- Ad e Vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis**
Vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis wordt door de milieufunctionaris gesignaleerd en gerapporteerd in het milieulogboek. Dit hebben wij bepaald in het voorschrift met betrekking tot de rapportage, meet- en registratieverplichtingen. Wij beschouwen deze vorm van monitoring voor de aangevraagde activiteiten als Bbt.
- Ad f Aard, effecten en omvang van de betrokken emissies**
Als gevolg van activiteiten in de vatenfabriek en de verffabriek vindt emissie van oplosmiddelen plaats. Niet alleen wordt overlast ervaren van geurhinder en zijn de omwonenden bevreesd voor schade aan hun gezondheid, maar is ook lucht-, water- en bodemverontreiniging te verwachten. Zoals onder Ad b reeds vermeld is de aanvrager verplicht de Bbt toe te passen om VOS- en geuremissies zo veel mogelijk te beperken. De aanvrager heeft per brief (Ref. b07001), door ons ontvangen op 9 januari 2007, als aanvulling op de aanvraag aangegeven welke Bbt hij zal toepassen om de emissies in voldoende mate te beperken. In paragraaf IV.C Lucht van deze beschikking wordt hier nader op ingegaan.
- Ad g Data waarop de installaties in de inrichting in gebruik zijn of worden genomen**
Er is een productie uitbreiding aangevraagd die zal worden gerealiseerd met reeds vergunde productiemiddelen. De installaties in de inrichting zijn thans reeds in bedrijf.
- Ad h De tijd die nodig is om een betere techniek toe te gaan passen**
De aanvrager heeft middels een niet bij deze aanvraag behorende brief aan onze Dienst (dd 24 juli 2006, Ref. b06011) meegedeeld dat in juli 2006 een project is gestart met als doelstelling een geuremissiereductie van 55%. In deze brief wordt slechts gesproken over ‘haalbare reductiemethodes’ zonder dat is aangegeven op welke termijn die zullen worden gerealiseerd en of op dit punt de Bbt zal worden toegepast. In paragraaf IV.C is dit aspect verder behandeld.
- Ad i Het verbruik en de aard van de grondstoffen, met inbegrip van water, en de energie-efficiëntie**
Het bedrijf verbruikt staal voor de vatenfabricage, karton voor de fiber vaten, lak om de vaten chemisch bestand te laten zijn tegen een toekomstige inhoud, lak voor de buitenkant van de vaten en lak voor het zeefdrukproces ten behoeve van de opdruk van de vaten. Er is geen verbruik van grondstoffen, anders dan de in de aanvraag aangegeven (hulp)stoffen zoals metaal, fiber, oplosmiddelen, bindmiddelen en pigmenten, rode diesel, vetten en oliën, gassen, stofonderdrukkende middelen, reinigings- en adsorptiemiddelen. Er is er geen proces aangevraagd dat tot het lozen van afvalwater leidt.
De aanvraag vermeldt uitsluitend de aanwezigheid van een energiecoördinator, een registratiesysteem van de energie en een regelmatige analyse van het verbruik. De voorschriften van de vorige vergunning bevatten een plicht tot het onderzoeken van de mogelijkheden naar energiebesparing. Deze zullen in voorschriften die aan deze beschikking worden herhaald en aangepast zodat wordt voldaan aan de ‘Circulaire energie in de milieuvergunning’. Daarmee zal worden voldaan aan Bbt omdat deze Circulaire in Tabel 2 van de “Regeling aanwijzing BBT documenten” als zodanig wordt genoemd.
- Ad j Noodzaak om het algemene effect van de emissies op en de risico’s voor het milieu te voorkomen of tot een minimum te beperken**
De aanvrager heeft in het verleden de noodzaak onderkend om de emissies naar de lucht van gevaarlijke stoffen zoals bijvoorbeeld oplosmiddelen en van stoffen die geuroverlast veroorzaken te beperken. Op het grootste emissiepunt is daarom een naverbrander geplaatst.

Wij zijn evenwel van mening dat op dit punt hiermee niet de Beste beschikbare technieken worden toegepast. In paragraaf IV.C Lucht van deze considerans wordt hier nader op ingegaan.

Ad k. Noodzaak ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor het milieu te beperken

Aspecten rond het thema externe veiligheid worden door de aanvrager behandeld in een rapportage die is opgenomen in bijlage NO van de aanvraag. Wij onderschrijven de conclusie dat wordt voldaan aan de milieukwaliteitseisen zoals beschreven in het ‘Besluit externe veiligheid van inrichtingen’ (Bevi). Hierdoor wordt impliciet ook voldaan aan PGS 3, een publicatie die is genoemd in Tabel 2 van de “Regeling aanwijzing BBT documenten”.

Wij stellen vast dat met betrekking tot de noodzaak ongevallen zoveel mogelijk te voorkomen is voldaan aan Bbt.

Bij ons besluit hebben wij de aanvraag en de door ons voorgeschreven maatregelen ter voorkoming dan wel ter beperking van emissies door toepassing van de Bbt getoetst aan de hand van de informatiedocumenten die zijn opgenomen in tabel 2 van de bijlage bij de Regeling aanwijzing Bbt-documenten:

- Circulaire energie in de milieuvergunning;
- Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR);
- Werkboek milieumaatregelen metaal- en elektrotechnische industrie;
- Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB);
- PGS 3: Richtlijnen voor kwantitatieve risicoanalyse;
- PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen;
- PGS 29: Vloeibare aardolieproducten: bovengrondse opslag.
- PGS 30: Vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties.

Voorts zijn de volgende BAT-Reference documents (BRef's) van toepassing:

- BREF Monitoring;
- BREF afgas- en afvalwaterbehandeling, voor zover het emissies naar de lucht betreft.

De inrichting voldoet – met inachtneming van de aan deze beschikking verbonden voorschriften – aan de Bbt met betrekking tot het voorkomen of in voldoende mate beperken van emissies naar de lucht, emissies naar de bodem, emissies naar het oppervlaktewater, geluid, afval, de gevolgen voor externe veiligheid en energie. Voor de overwegingen per milieuthema wordt verwezen naar de desbetreffende paragraaf.

Wij hebben vastgesteld dat de (reeds) getroffen voorzieningen en genomen maatregelen ter voorkoming van verontreiniging in het compartiment lucht, water of bodem niet zullen leiden tot een overschrijding van grenswaarden in één van de beide andere compartimenten. Dit blijkt onder meer uit de natuurtoets (lucht en water) en uit de toepassing van de Nederlandse Richtlijn Bodem (bodem). De toegepaste of toe te passen Bbt behoeven om deze reden niet te worden heroverwogen.

IV.B.3 Algemene maatregelen van bestuur (artikel 8.44)

In Algemene maatregelen van bestuur (AMvB's) ex artikel 8.44 worden direct werkende eisen gesteld. Deze eisen mogen niet in de Wm-vergunning worden opgenomen. In de Wm-vergunning kan alleen van de AMvB worden afgeweken voor zover dat in de AMvB is aangegeven. Indien de aangevraagde activiteiten strijdig zijn met een van deze AMvB's, kan de Wm-vergunning niet worden verleend. Wij hebben de aanvraag en deze beschikking getoetst aan op de inrichting van toepassing zijnde Amvb's. Het betreft de volgende Amvb's:

- Besluit emissie-eisen Stookinstallaties milieubeheer B (BEES-B);
- Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI);
- Besluit financiële zekerheid;
- Oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn Wet milieubeheer.

Wij hebben vastgesteld dat de aan deze vergunning verbonden voorschriften alsmede de in de aanvraag genoemde maatregelen en voorzieningen geen strijd oplevert met de genoemde besluiten.

IV.C Lucht

IV.C.1 Het kader voor de bescherming van de lucht

Wij beoordelen de emissies naar de lucht volgens de systematiek van de *Nederlandse emissie Richtlijn-Lucht* (NeR). Deze richtlijn, die de Beste beschikbare technieken (Bbt) voor het beperken van emissies naar de buitenlucht beschrijft, passen wij toe als toetsingskader voor de beoordeling en regulering van luchtmissies.

Op de stookinstallatie aangeduid met CV01 (Bijlage H van de aanvraag) is het *Besluit emissie-eisen Stookinstallaties milieubeheer B (BEES-B)* van toepassing omdat deze installatie een groter thermisch vermogen heeft dan 0,9 MW. Aan deze installatie worden in deze beschikking geen verdere eisen gesteld.

De activiteiten in de verffabriek en de coatingsprocessen in de vatenfabriek worden genoemd in Bijlage I van het *Oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn Wet milieubeheer*. Dit Besluit is van toepassing op de inrichting omdat het aangevraagde verbruik van oplosmiddelen meer bedraagt dan de drempelwaarden die zijn vermeld Bijlage IIa van het Oplosmiddelenbesluit.

Op de aangevraagde emissies is het Besluit luchtkwaliteit 2005 (Blk 2005) van toepassing.

IV.C.2 De gevolgen van de aangevraagde activiteiten voor de lucht

In de inrichting vinden als gevolg van de fabricage en verwerking van lakken emissies naar de lucht plaats.

Uit de aanvraag blijkt dat deze emissies optreden vanuit diverse puntbronnen zoals van lakkasten, 'flash-off's' (afzuiging verdammen), moffelovens, koelsecties, een naverbrander, een dissolver, cv-ketels, zuurkasten en ruimteafzuigingen. De betreffende puntbronnen zijn vermeld op de bij de aanvraag behorende tekening Vre/100648 F. De relevantie van emissies door intern transport is gering. De emissies bestaan onder andere uit NO_x, fijn stof (PM10) en oplosmiddelen (nader behandeld in paragraaf IV.C.6 *Diffuse Emissies van vluchtige organische stoffen (VOS)*)

Voorts worden stoffen verspreid die geuroverlast veroorzaken. (Zie paragraaf IV.C.8: *Geur*)

IV.C.3 De te verwachten ontwikkelingen

Als gevolg van de genoemde emissies zullen met toepassing van de Beste beschikbare technieken maatregelen worden getroffen en voorzieningen worden aangebracht om de in de vorige paragraaf genoemde emissies te beperken.

IV.C.4 De in de aanvraag opgenomen maatregelen en voorzieningen ter bescherming van de lucht

Met het plaatsen van nieuwe ondergrondse tanks is tevens een voorziening voor dampretour aangebracht.

Tevens is in het verleden een naverbrander geïnstalleerd. Deze maatregel heeft geleid tot een vermindering van de uitwerp van oplosmiddelen en geur.

Op 9 januari 2007 hebben wij een brief (Ref. b07001) van de aanvrager ontvangen waarin de aanvrager meldt dat ter beperking van oplosmiddelenemissies naar de lucht perozone zal worden toegepast.

Perozone is een techniek die berust op de toevoeging van ozon en waterstofperoxide aan de af te voeren dampen om oplosmiddelen af te breken. Hierdoor wordt tevens de verspreiding van geur in de omgeving van de inrichting beperkt.

Wij beschouwen deze brief als aanvulling op de aanvraag.

Tenslotte is een actief-koolfilter geplaatst op de dakuitlaat die dient voor de afvoer van dampen afkomstig van de productietanks in de verffabriek.

IV.C.5 Stoffen met een minimalisatieverplichting

Sommige stoffen zijn dermate (milieu)gevaarlijk dat hun emissies nul zouden moeten zijn. Voor de procesemissies van dergelijke stoffen geldt dat het streven op nulmissie moet zijn gericht. Dit wordt aangeduid als de minimalisatieverplichting.

De minimalisatieverplichting geldt voor alle stoffen die kunnen vrijkomen naar de lucht en die zijn ingedeeld in de categorieën Extreem risicogevoelige stoffen (ERS), MVP 1 en MVP 2 zoals aangegeven in paragraaf 3.2.1 van de NeR.

Enkele van de in de aanvraag genoemde stoffen, die vallen onder de zogenaamde R-zinnen, komen voor op deze lijsten maar worden uitgeworpen in concentraties die lager zijn dan de waarden die in het Oplosmiddelenbesluit worden genoemd.

IV.C.6 Diffuse emissies van vluchtige organische stoffen (VOS)

Diffuse emissies bestaan voornamelijk uit vluchtige organische stoffen. Diffuse emissies ontstaan als gevolg van lekverliezen uit afsluiters, kleppen, pompen, flenzen en dergelijke en verdringings- of beladingverliezen uit tanks.

De methoden voor het berekenen van de verliezen van vluchtige organische stoffen die optreden in procesinstallaties en bij het verladen en bewaren zijn vastgelegd in het Handboek Diffuse emissies en emissies bij op- en overslag, Rapportagereeks MilieuMonitor, nr. 14, maart 2004.

Aansluitend op de vastgestelde berekeningsmethoden is in het Meetprotocol voor lekverliezen, Rapportagereeks MilieuMonitor, nr. 15, maart 2004, aangegeven waaraan het meetprogramma voor de lekverliezen in de procesinstallaties moet voldoen.

De activiteiten in de verffabriek en het coatingsproces in de vatenfabriek vallen zoals eerder vermeld onder het Oplosmiddelenbesluit (Zie ook paragraaf IV.C.7). Voor activiteiten die vallen onder het Oplosmiddelenbesluit is het meetprotocol evenwel niet van toepassing.

Aan deze vergunning zijn daarom geen voorschriften verbonden waarin de toepassing van het Meetprotocol verplicht is gesteld. Op grond van de verplichting tot 'good housekeeping' zullen lekverliezen door mogelijke nalatigheid en falen van productiemiddelen op dit punt worden beperkt.

IV.C.7 Oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn milieubeheer

Het "Oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn milieubeheer" is van toepassing op de inrichting, zoals in de navolgende paragrafen zal worden vastgesteld. In het oplosmiddelenbesluit zijn voorzieningen en maatregelen vermeld die leiden tot het stellen van grenzen aan de emissies van vluchtige organische stoffen bij het gebruik van organische oplosmiddelen.

Rond de inrichting is weliswaar ook sprake van geurhinder maar door de lage daadwerkelijke concentraties van oplosmiddelen in de lucht bestaat er geen gevaar voor de volksgezondheid. Dit laatste blijkt uit het rapport "Toetsing van de immissie van organische stoffen aan de MIC-normen" dat in de aanvraag is opgenomen als bijlage K. Hierin wordt geconcludeerd dat de MIC-waarden (MIC betekent kortweg: maximaal toegelaten blootstelling) nergens buiten de inrichting wordt overschreden. Wij delen deze conclusie.

Verffabriek

Voor de Verffabriek wordt, zoals in bijlage R "Oplosmiddelenboekhouding Verffabriek Vreeland" is aangeduid, een inzet van 1.436.561 kg vluchtige organische stoffen (VOS) per jaar aangevraagd. Punt 17 van Bijlage IIA vermeldt een drempelwaarde van 100 ton per jaar waarboven de activiteit "Vervaardigen van coatingpreparaten, lak, inkt en kleefstoffen" onder het Oplosmiddelenbesluit valt. Op grond van de aangevraagde capaciteit vallen de activiteiten in de verffabriek onder het Oplosmiddelenbesluit.

Met betrekking tot het terugdringen van VOS-emissies merken wij overeenkomstig paragraaf 3.4.3.2 van de NeR het volgende op:

De laatste jaren heeft in de bedrijfstak een verschuiving plaatsgevonden naar oplosmiddelenarme producten. Op grond van de NeR, paragraaf 3.4.3.2 'Verf- en drukinktindustrie' zou mogen worden verwacht dat de oplosmiddelen emissies bij verfproducenten verder zullen dalen. Om deze reden behoeft, volgens het gestelde in de NeR, de verfindustrie geen nageschakelde technieken toe te passen, tenzij sprake is 'van lokale problemen zoals geurhinder of gevaar voor de volksgezondheid'.

Er is rond de inrichting sprake van 'lokale problemen zoals geurhinder'. In paragraaf IV.C.8 wordt hier nader op ingegaan.

Bijlage IIA van het oplosmiddelenbesluit vermeldt bij activiteit 17 dat de aangegeven grenswaarden niet gelden voor 'de oplosmiddelen die als bestanddeel van een preparaat in een gesloten container worden verkocht'. Dit is voor een groot deel van de aangevraagde verfproductie het geval. In het Oplosmiddelenbesluit wordt voor de beschreven situatie een emissiegrenswaarde van maximaal 150 mg/m³ gehanteerd.

Vatenfabriek

Voor de Vatenfabriek wordt, zoals in bijlage R “Oplosmiddelenboekhouding Vatenfabriek Vreeland” is aangeduid, een inzet van 56.607 kg VOS per jaar aangevraagd.

In activiteit 8 van Bijlage IIA wordt een drempelwaarde vermeld van 5 ton per jaar waarboven de activiteit “Andere coatingsprocessen, waaronder metaal-, kunststof, textiel-, film- en papiercoating” onder het Oplosmiddelenbesluit valt.

Op grond van de aangevraagde capaciteit vallen de activiteiten in de vatenfabriek onder het Oplosmiddelenbesluit.

In de NeR, paragraaf 3.4.5 onderdeel ME1 wordt voor ‘Het aanbrengen van organische/anorganische deklagen’ de maatregelen ‘zoals omschreven in de meest recente versie van het werkboek *Milieumaatregelen metaal- en elektrotechnische industrie*’ voorgeschreven. Hieronder valt onder meer good housekeeping. Good housekeeping wil in dit geval zeggen ‘het zorgvuldig en spaarzaam omgaan met oplosmiddelenhoudende producten, het bijhouden van een oplosmiddelenboekhouding en dergelijke’.

Bijlage IIA van het oplosmiddelbesluit vermeldt bij activiteit 8 een emissiegrenswaarde van 50 mg/m³ voor het droogproces en een emissiegrenswaarde voor coatingsprocessen van 75 mg/m³. Sinds de afgifte van de Wm-vergunning van 1997 heeft de verschuiving naar oplosmiddelenarme producten – om hierna te noemen, niet in de aanvraag vermelde, technische reden – slechts gedeeltelijk plaatsgevonden. De gewenste verschuiving zal naar verwachting in de nabije toekomst uitblijven omdat de aanvrager in het vooroverleg heeft aangegeven dat de momenteel verkrijgbare oplosmiddelenarme lakken voor de binnenkant van de metalen vaten onvoldoende weerstand hebben tegen aantasting door agressieve stoffen die mogelijk in de vaten geborgen zullen worden. Voor dit doel zullen daarom oplosmiddelenhoudende lakken gebruikt blijven worden.

Beoordeling uitworp van oplosmiddelen

De aanvrager heeft in het verleden gekozen voor het uitvoeren van een reductieprogramma om de uitworp van oplosmiddelen te verminderen of te voorkomen.

Overeenkomstig de bepalingen uit de NeR gelden de eerder genoemde grenswaarden – zijnde 150 mg/m³ voor de verffabriek en 50 mg/m³ respectievelijk 75 mg/m³ voor de vatenfabriek – niet als de maatregelen die uit het reductieprogramma komen tot eenzelfde eindresultaat leiden als het naleven van de genoemde grenswaarde. Het reductieprogramma heeft geleid tot een vergunningvoorschrift in de vorige beschikking waarin een uitworp van maximaal 8 ton oplosmiddelen per jaar was toegestaan. Uiterlijk 31 oktober 2007 moeten bestaande installaties – een in het Oplosmiddelenbesluit genoemde afwijking daargelaten – evenwel aan de grenswaarden van het Oplosmiddelenbesluit voldoen.

Conclusie uitworp van oplosmiddelen

Wij stellen vast dat:

1. gelet op de aanvraag een verschuiving naar oplosmiddelenarme stoffen niet voorzien is;
2. de vorige vergunning afgegeven is voor onder meer de productie van 800.000 vaten per jaar, respectievelijk 2690 lak(producten); de aanvraag voor vermeldt 1.200.000 vaten per jaar respectievelijk 4000 ton lak(producten) per jaar;
3. de vermeerderde inzet van VOS door de aangevraagde productieverhoging zal niet leiden tot een stijging van de aangevraagde emissie van 8 ton per jaar.

Dit houdt in dat de productieverhoging op basis van eerder vergunde emissiewaarden voor oplosmiddelen door ons kan worden vergund op het moment dat de werking van perozone is aangetoond.

De uitworp van oplosmiddelen, zoals is gereguleerd in het Oplosmiddelenbesluit kan niet los gezien worden van overwegingen in het kader van geurhinderbestrijding. Nadere overwegingen over de beperking van de uitworp van VOS in het kader van de toelaatbare geurbelasting zijn verwoord in de paragraaf IV.C.8.

Aan deze vergunning zijn geen specifieke (meet)voorschriften met betrekking tot het gebruik van oplosmiddelen verbonden. Wel zijn voorschriften opgenomen die verplichten tot het uitvoeren van een opleveringsmeting van perozone, een jaarlijkse rendementscontrole van de aanwezige naverbrander en ‘good housekeeping’. Het bijhouden van een oplosmiddelenboekhouding is op grond van het Oplosmiddelenbesluit al verplicht.

De hoeveelheid uitgeworpen oplosmiddelen is via voorschrift 1.2.3 aan een maximum gebonden dat beneden de aangevraagde waarde zoals vermeld in bijlage R van de aanvraag ligt. Het gestelde maximum is gebaseerd op de prestaties die de in de aanvulling op de aanvraag, door ons ontvangen op 9 januari 2007, genoemde emissiebestrijdende techniek biedt.

IV.C.8 Geur, het kader voor de bescherming tegen geurhinder

Het in de NeR omschreven algemene uitgangspunt van het geurbeleid is het zoveel mogelijk beperken van geurhinder en het voorkomen van nieuwe hinder. Dit uitgangspunt vormt samen met het toepassen van Bbt de kern van het nationale geurbeleid. In het landelijke geurbeleid is vastgelegd dat wij de uiteindelijke afweging maken waarbij wij rekening houden met alle relevante belangen om tot een duurzame kwaliteit van de leefomgeving te komen.

Het geurbeleid bestaat uit de volgende uitgangspunten.

- Als er geen hinder of kans op hinder is, zijn maatregelen niet nodig.
- Als er wel hinder of kans op hinder is, worden maatregelen op basis van Bbt afgeleid.
- Voor bepaalde branches is een toetsingskader voor geurhinder in een bijzondere regeling van de NeR opgenomen.
- De mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegd gezag.
- Het begrip 'hoog beschermingsniveau' uit de Wet milieubeheer is in de NeR gelijk gesteld aan het 'acceptabel hinderniveau'.

Voor de aangevraagde activiteiten is geen bijzondere regeling in de NeR opgesteld.

De inrichting bevindt zich in een dorpsgemeenschap. De geurbronnen bestaan uit diverse puntbronnen waaruit geur van oplosmiddelen wordt verspreid afkomstig van de verffabriek en van het verspuiten, moffelen en drogen van gelakte vaten.

Wij hebben aangaande de inrichting een persistent klachtenpatroon vastgesteld. Uit onze registratie van de afgelopen jaren blijkt het aantal klachten gemiddeld 15 per maand te bedragen.

In de aanvraag worden geen maatregelen voorgesteld. Wij verwachten door de aangevraagde productie-uitbreiding zonder extra geurbestrijdende maatregelen een toename van de klachten.

Op grond van het aangegeven beleid is de uitbreiding zoals aangevraagd daarom niet vergunbaar.

De aanvrager heeft, zoals eerder vermeld, in tweede instantie te nemen maatregelen en te treffen voorzieningen aan de bron en als nageschakelde techniek aangekondigd die bij de aangevraagde productie leiden tot een vermindering de emissie van ten opzichte van de eerder vergunde waarden.

Acceptabel hinderniveau

De genoemde uitgangspunten hebben wij bij de vaststelling van het acceptabele hinderniveau betrokken en de invloed van de aangekondigde maatregelen bij de beoordeling behandeld en betrokken.

Als hulpmiddel bij het bepalen van het acceptabel hinderniveau hanteren wij de hindersystematiek van de NeR (zie paragraaf 3.6). Toepassen van deze hindersystematiek leidt tot een specifieke afweging voor een individuele situatie zoals die rond de inrichting bestaat.

De aanvrager heeft hierin inzicht gegeven middels het bij de aanvraag behorende onderzoeksrapport 'Geur- en emissieonderzoek Greif Nederland BV te Vreeland' (Bijlage L van de aanvraag).

De hoeveelheid geur in de leefomgeving is weergegeven als een geurbelasting. Dit is een geurconcentratie uitgedrukt in Europese odour units per kubieke meter lucht bij een bepaalde percentiele waarde (ouE/m³ als x-percentiel). De percentiele waarde is het jaargemiddelde tijdsdeel in procenten waar beneden door meteorologische omstandigheden geen geuroverlast is te verwachten. Uit onderzoek is gebleken dat geuren een verschillende dosis-effectrelatie (de relatie tussen de geurbelasting en het percentage geurgehinderden) kunnen hebben. Dit wordt o.a. toegeschreven aan de aard van de geur ofwel de hedonische waarde.

Voor het vaststellen van het acceptabel hinderniveau zijn voorts de volgende criteria van belang:

- verblijfsduur;
- omvang van de groep;
- functie van de omgeving;
- aanwezigheid van gevoelige groepen;
- bijzondere bestemmingen.

Hoewel in principe alle geurgevoelige objecten beschermd horen te worden tegen geurhinder, kunnen wel verschillen in het niveau van bescherming worden gehanteerd. Voor een bedrijfswoning kan bijvoorbeeld een hogere geurbelasting gehanteerd worden dan voor woningen van derden. In dergelijke situaties is de afweging tussen de te verwachten vermindering van de hinder en de redelijkheid van het uitvoeren van maatregelen belangrijk.

Beoordeling geur

Wij hanteren de geurconcentratie die hoort bij de waarde 'licht onaangenaam' ($H = -1$) als acceptabel hinderniveau voor woningen van derden. Dit wordt in het genoemde onderzoeksrapport als richtwaarde aangemerkt.

Bij overschrijding van de richtwaarde is hinder mogelijk. De richtwaarde bedraagt volgens het onderzoek $3,8 \text{ ge/m}^3$ ($1,9 \text{ OU/m}^3$) als 98 percentiel.

De streefwaarde bedraagt 1 GE/ m^3 ($0,5 \text{ OU/ m}^3$).

In de omgeving van de inrichting zijn woningen van derden gelegen. Wij hanteren hiervoor de waarde uit het genoemde onderzoeksrapport, zijnde $3,8 \text{ ge/m}^3$ ($1,9 \text{ OU/m}^3$) als 98 percentiel als maximum.

Voor de nabij gelegen school hanteren wij op grond van de genoemde criteria eveneens een beschermingsniveau van $3,8 \text{ ge/m}^3$ ($1,9 \text{ OU/m}^3$) als 98 percentiel als maximum.

Voor de bestaande bedrijfswoning in de nabijheid van de inrichting en tevens voor kantoren, recreatiegebieden en winkels hanteren wij een maximale waarde van $3,8 \text{ ge/m}^3$ ($1,9 \text{ OU/m}^3$) bij 95 percentiel.

In de situatie zonder uitbreiding van de productie liggen een aantal van de genoemde geurgevoelige objecten al reeds binnen de aangegeven contouren. Na realisatie van de productieuitbreiding zonder verdere maatregelen zullen meer woningen en binnen de contour komen te liggen.

Dit is in strijd met het vigerende geurbeleid dat immers het voorkomen van nieuwe hinder beoogt.

Wij achten aanvullende maatregelen noodzakelijk.

Als uitgangspunt voor te nemen aanvullende maatregelen en te treffen voorzieningen geldt de Beste Beschikbare Techniek (BBT).

Op basis deze twee argumenten hebben wij de mogelijkheden beoordeeld om de hinder weg te nemen dan wel zoveel mogelijk te beperken. Zoals reeds in het vooroverleg aan de aanvrager was meegedeeld behoort de aanvrager zelf aan te geven welke specifieke emissiebeperkende maatregelen binnen de inrichting mogelijk zijn en welk effect daarvan mag worden verwacht.

De aanvraag bevat de gevraagde informatie niet.

In de eerder genoemde aanvulling op de aanvraag, bij ons binnengekomen op 9 januari 2007, wordt de toepassing van perozone voor 31 oktober 2007 gemeld.

De effecten van deze techniek op de uitwerp van geurstoffen is niet bekend. Met een verspreidingsberekening volgens het Nationale Model moet worden aangetoond dat bij de eerder genoemde geurgevoelige objecten de vastgestelde richtwaarden in de aangevraagde situatie niet worden overschreden. De grenswaarden op dit punt zijn vastgelegd in voorschrift 2.1.2 en 2.1.3.

De verplichting om een verspreidingsberekening uit te voeren ter controle van de werking van perozone is vastgelegd in voorschrift 1.2.4.

Het is tevens van belang te onderkennen dat storingen en incidenten een belangrijke oorzaak kunnen zijn van geurhinder. Incidenten en storingen dienen door een goede bedrijfsvoering en 'good housekeeping' maatregelen voorkomen te worden.

IV.C.9 Eind beoordeling en slotconclusie lucht

Met betrekking tot de uitwerp van oplosmiddelen hebben wij al in paragraaf IV.C.7 vastgesteld:

1. Gelet op de aanvraag zal verdere verschuiving naar oplosmiddelenarme verven als maatregel aan de bron niet plaatsvinden.
2. De inzet van VOS zal gelet op de aanvraag evenwel sterk stijgen.
3. De aanvrager heeft maatregelen overeenkomstig Bbt in het vooruitzicht gesteld die de oplosmiddelenuitwerp zullen beperken tot een waarde kleiner of gelijk aan 8 ton per jaar.

Gelet op het heersende klachtenpatroon en de door ons vastgestelde overschrijding van het acceptabele hinderniveau ter plaatse van geurgevoelige bestemmingen achten wij de aangevraagde productieverhoging alleen toelaatbaar als de oplosmiddelen emissie zodanig is teruggebracht dat er

geen geurgevoelige bestemmingen binnen de geurcontour van $3,8 \text{ ge/m}^3$ ($1,9 \text{ OU/m}^3$) als 98 percentiel – zijnde het acceptabele hinderniveau – liggen.

Voor zover bekend zijn voor de benodigde voorzieningen geen bouwvergunningen nodig zodat geen strijd met de WRO optreedt.

Het energiegebruik van de aangekondigde voorzieningen is ten opzichte van een naverbrander beperkt.

Wij achten de aangevraagde uitbreiding van de productie op grond van de gevolgen voor de lucht slechts vergunbaar als de aangevraagde extra maatregelen het beoogde effect hebben.

De aangevraagde productieverhoging is middels de combinatie van voorschrift 1.2.1 en 1.2.2 daarom slechts toegestaan indien de uitwerp op jaarbasis minder is dan 8 ton en aan de geurgrenswaarden wordt voldaan.

Overeenkomstig de NeR is de norm voor gekanaliseerde (inerte)stofemissies met ingang van 31 oktober 2007 aangescherpt.

Uit de door ons vastgestelde omgevingswaarden voor luchtverontreinigende stoffen zoals genoemd in het Besluit luchtkwaliteit 2005 en de hoogte van de bijdrage van de aangevraagde emissies blijkt dat dit Besluit zich niet verzet tegen het verlenen van een vergunning.

IV.D Geluid

IV.D.1 Het kader voor de bescherming tegen geluidhinder

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,F,LT}$)

De inrichting is gelegen op het gezoneerde industrieterrein Van Leer - Mur. Op grond van de Wet geluidhinder is rondom dit industrieterrein een geluidszone vastgesteld. Ingevolge artikel 8.8 van de Wet milieubeheer dient bij de beoordeling van de door de inrichting veroorzaakte geluidsniveaus de zone in acht te worden genomen en moet de benodigde geluidruimte worden getoetst aan de grenswaarden ter plaatse van de binnen de zone gelegen woningen. De inrichting moet op een zodanige wijze geluidruimte vergund krijgen dat de zone en de betreffende grenswaarden niet worden overschreden.

Maximale geluidsniveaus ($L_{A,max}$)

De maximale geluidsniveaus werden in het verleden getoetst aan de grenswaarden in de Circulaire Industrielawaai uit 1979. Deze circulaire is in 1998 vervangen door de “Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening”, d.d. 21 oktober 1998. In voornoemde Handreiking is in paragraaf 1.5 een overgangssituatie beschreven, namelijk:

“Zolang een gemeente nog geen beleid voor Industrielawaai heeft vastgesteld, kan er nog niet van de hoofdstukken 2 en 3 inzake de gemeentelijke nota Industrielawaai en de grenswaarden gebruik worden gemaakt. Wat betreft de grenswaarden voor de geluidnormering bij de Wm-vergunningverlening moet dan nog gebruik worden gemaakt van de normstellingsystematiek zoals die in de Circulaire Industrielawaai was opgenomen.”

Deze systematiek is nu geactualiseerd opgenomen in hoofdstuk 4 van de voornoemde Handreiking.

In dit geval heeft de betreffende gemeente geen beleid inzake Industrielawaai vastgesteld. Daarom toetsen wij aan de normstelling die is opgenomen in hoofdstuk 4 van de Handreiking.

In hoofdstuk 4 wordt niet expliciet op de systematiek conform de voormalige circulaire Industrielawaai voor maximale geluidsniveaus ingegaan. Daarom sluiten wij aan bij de grenswaarden zoals in hoofdstuk 3 van de Handreiking zijn opgenomen. Hierbij wordt evenals in de Circulaire Industrielawaai, aangegeven dat er gestreefd dient te worden naar het voorkomen van maximale geluidsniveaus die meer dan 10 dB boven het aanwezige equivalente geluidsniveau uitkomen. In die gevallen waarin niet aan de grenswaarden kan worden voldaan wordt sterk aanbevolen dat de maximale geluidsniveaus beperkt blijven tot maximaal 70 dB(A) in de dagperiode, 65 dB(A) in de avondperiode en 60 dB(A) in de nachtperiode.

Verkeersaantrekkende werking

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft geoordeeld dat het verkeer op de openbare weg op of buiten het gezoneerd industrieterrein niet hoeft te worden getoetst, omdat hierdoor het speciale regime en vergunningstelsel voor bedrijven op een gezoneerd industrieterrein worden doorkruist.

IV.D.2 De gevolgen van de aangevraagde activiteiten voor geluidhinder

De dagelijkse geluidsuitstraling die vanuit de inrichting optreedt, wordt vooral veroorzaakt door geluid afkomstig van werkruimten achter onbezette dockshelters, het handmatig laden van vaten, het rijden met steekwagens in de laadruimten van vrachtauto's, het rijden met heftrucks en gaand- en komend vrachtautoverkeer.

Uitgaande van de in de aanvraag beschreven activiteiten heeft het adviesbureau Peutz BV op 14 februari 2005 een akoestisch rapport opgesteld. Dit rapport maakt deel uit van de aanvraag.

De waarden voor L_{max} worden, volgens de uitgevoerde berekeningen, ter plaatse van de molen (positie 4) en de woonboten (positie 9), met 2 dB(A) respectievelijk 3 dB(A) overschreden. (Zie tabel 5 van het rapport. Dit wordt veroorzaakt door één vrachtauto die voor 7 uur in de ochtenden vertrekt. Inmiddels heeft de aanvrager meegedeeld dat de genoemde vrachtauto niet meer op die tijd rijdt.

IV.D.3 De te verwachten ontwikkelingen

De aangevraagde uitbreiding van de productie van vaten en verf leidt tot intensiever gebruik van de geluidsbronnen. Door de gedeeltelijke omzetting van de productie van cilindrische stalen vaten naar conisch gevormde vaten verandert het aantal voertuigbewegingen, die eerder zijn vergund, niet, wegens de daardoor toegenomen transportefficiëntie.

IV.D.4 De in de aanvraag opgenomen maatregelen en voorzieningen ter bescherming tegen geluidhinder

Er zijn geen bijzondere akoestische voorzieningen getroffen.

IV.D.5 Beoordeling en conclusie

Het bij de aanvraag gevoegde akoestisch rapport hebben wij beoordeeld. Met de uitgangspunten en de resultaten van dit rapport kunnen wij instemmen, met uitzondering van de overschrijding van de maximale geluidsniveaus in de nacht op positie 4 en 9, zoals aangegeven in tabel 5 van het rapport. Gelet op de mededeling van de aanvrager dat de oorzaak van de overschrijding niet meer bestaat, staan wij de aangegeven overschrijding niet toe. Wij hebben daarmee bij het opstellen van de grenswaarden rekening gehouden. Tevens hebben wij een voorschrift aan de vergunning verbonden die vervoersbewegingen van vrachtauto's in de nachtelijke uren verbiedt.

Uit het akoestisch rapport blijkt voorts dat de zone niet wordt gefrustreerd en de inrichting in een representatieve bedrijfssituatie kan voldoen aan de normstelling zoals hiervoor is genoemd.

Ten behoeve van de handhaafbaarheid van de Wm-vergunning hebben wij in de voorschriften geluidsgrenswaarden gesteld op referentiepunten zoals aangegeven in tabel 3 van het bij de aanvraag behorende akoestisch rapport. De geluidsgrenswaarden zijn opgenomen in voorschriften 2.2.1 en 2.2.2.

IV.E Trillingen

IV.E.1 Het kader voor de bescherming tegen trillingshinder

Trillingen kunnen schade veroorzaken aan gebouwen, hinderlijk zijn voor mensen en storingen veroorzaken aan apparatuur.

Wij hanteren ter beoordeling van de toelaatbare trillinghinder de Richtlijn van de Stichting bouwresearch: Trilling: meet- en beoordelingsrichtlijnen, Deel B - Hinder voor personen in gebouwen (herdruk oktober 2003)

In deze Richtlijn wordt gesproken van richtwaarden.

IV.E.2 Beoordeling en conclusie

In verband met het kunnen vaststellen van de mate van hinder hanteren wij geen trillingssterkten (V_{max}) met een waarde die minder bedraagt dan 0,2.

Gelet op de activiteiten die zijn aangevraagd hebben wij vastgesteld dat de kans op hinder door trillingen nagenoeg afwezig is. Een onderzoek naar trillingen in woningen van derden achten wij daarom niet nodig.

Wij hebben om deze redenen geen voorschriften met grenswaarden voor trillinghinder aan deze vergunning verbonden.

IV.F Bodem

IV.F.1 Het kader voor de bescherming van de bodem

Het (nationale) preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB, juli 2001) voor bedrijfsmatige activiteiten.

Het ministerie van VROM heeft de NRB in overleg met vergunningverleners, onderzoeksinstituten en bedrijfsleven opgesteld. Deze richtlijn is een handleiding om te komen tot een optimale keuze van bodembeschermende maatregelen en voorzieningen en is ontwikkeld om vergunningvoorschriften te uniformeren en harmoniseren.

Met de NRB kunnen (voorgenomen) bodembeschermende maatregelen en voorzieningen binnen inrichtingen worden beoordeeld en kan de besluitvorming met betrekking tot een optimale bodembeschermingsstrategie worden gestuurd.

Overeenkomstig het nationale bodembeleid is ons uitgangspunt dat de bodemrisico's van bedrijfsmatige activiteiten door doelmatige maatregelen en voorzieningen tot een verwaarloosbaar risico beperkt moeten worden (bodemrisicocategorie A).

De NRB beperkt zich tot de normale bedrijfsvoering en voorzienbare incidenten. Bodembescherming t.b.v. calamiteiten wordt in het kader van de NRB niet behandeld. Een eventuele calamiteitenopvang echter wel.

IV.F.2 De gevolgen van de aangevraagde activiteiten voor de bodem

Binnen de inrichting vinden de volgende potentieel bodembedreigende activiteiten plaats:

- ondergrondse en bovengrondse opslag van bulkvloeistoffen;
- overslag en verladen van stukgoed;
- in werking zijnde procesinstallaties;
- overige activiteiten waaronder het gebruik van bedrijfsriolering, werkplaats en laboratorium.

Een nadere beschrijving van deze activiteiten is opgenomen in bijlage 2.1 van het bodemrisicodocument (Zie bijlage F van de aanvraag).

In het bodemrisicodocument zijn van alle bodembedreigende activiteiten de basis-emissiescore en de eind emissiescore bepaald aan de hand van de NRB-systematiek.

IV.F.3 De in de aanvraag opgenomen maatregelen en voorzieningen ter bescherming van de bodem

Het bedrijf heeft een aanvalsplan voor de Brandweer en een calamiteiten- en ontruimingsplan opgesteld. Hierin worden geen maatregelen en voorzieningen beschreven die emissies naar de bodem voorkomen.

Bij de aanvraag is een bodemrisicodocument gevoegd (rapportnr. 2508870CR01 van 27 februari 2006, Bijlage F)

In bijlage 2.1 van het bodemrisicodocument is een opsomming gemaakt van de potentieel bodembedreigende bedrijfs(onderdeel)processen en de locaties waarop zij plaatsvinden. Wij hebben vastgesteld dat deze lijst overeenkomt met de aangevraagde activiteiten.

In hoofdstuk 7 van de aanvraag en in het bodemrisicodocument zijn maatregelen en voorzieningen beschreven om bodemverontreiniging te voorkomen. Het gaat daarbij kortweg om lekbakken, vloeistofkerende vloeren, absorptiemateriaal, kathodische bescherming bij ondergrondse tanks en een calamiteitenopvang.

Uit het document blijkt, dat niet voor alle locaties waar bodembedreigende activiteiten plaatsvinden het verwaarloosbaar bodemrisico wordt behaald. Van enkele processen is, zo blijkt uit de aanvraag, aangenomen dat zij in de praktijk niet bodembedreigend zijn. Het betreft (zie hoofdstuk 4 van het bodemrisicodocument):

- a. De locatie waar fibervaten worden gelijmd: als gevolg van morsingen is lijm potentieel bodembedreigend. Dit middel wordt bij verwerking door droging evenwel zo snel tot vaste stof dat de kans op bodemverontreiniging minimaal is.
- b. De locatie waar kleuropasta's worden gemengd: de kans op morsingen van kleuropasta's tijdens het mengen in de mengmachines van de verffabriek is door de aanwezige beveiligingen tegen overvulling etc. zo klein dat het aanbrengen van een vloeistofdichte vloer niet zinvol is.
- c. De betonvloer op de locatie waar verfemmers en de stempels van de zeefdrukmachines worden gereinigd. Het betreft ruimte nr. 11. Dit is een ruimte met een betonvloer zonder afvalwaterafvoer. De betonvloer is niet vloeistofdicht overeenkomstig de CUR, maar behoeft dat niet te zijn: inspectie van de reinigingsvoorzieningen en spill-controle op grond van 'good housekeeping' worden meer zinvol geacht.
- d. De vloer onder de perscontainer: het samenpersen van bedrijfsafval in de perscontainer kan door lekkage leiden tot bodemverontreiniging. De kans daarop wordt minimaal geacht omdat door het toegepaste afvalstoffenmanagement de aanwezigheid van bodembedreigende stoffen in de perscontainer uitgesloten is.

In bijlage 2.2 tot en met 2.15 van het bodemrisicodocument zijn deelactiviteiten vermeld waarvan de eindscore hoger is dan 1. (Een eindscore 1 komt overeen met bodemrisicocategorie A.)

De aanvrager heeft reeds enkele organisatorische maatregelen genomen om het risico van emissies naar de bodem te beperken. Indien aanvullende maatregelen worden genomen naar het niveau "faciliteiten en personeel", zoals bedoeld in paragraaf 3.2.2 van de NRB, dan worden de emissiescores in de deelactiviteiten verbeterd tot de gewenste emissiescore 1.

In tabel 5.1 van het bodemrisicodocument worden de activiteiten genoemd die de score 1 **niet** halen:

1. opslag van oplosmiddelen in ondergrondse tanks;
2. losplaatsen van harsen en schuimmiddel;
3. opslag oud-ijzer;
4. diverse lakbewerkingen;
5. bedrijfsriolering.

IV.F.4 Beoordeling en conclusie bodembescherming

Wij hebben het bij de aanvraag gevoegde bodemrisicodocument beoordeeld en stemmen volledig in met de opzet en de uitgangspunten en stemmen gedeeltelijk in met de conclusies en aanbevelingen.

De opslag van oplosmiddelen in ondergrondse tanks (Ad 1, vorige paragraaf) is inmiddels gewijzigd in die zin dat de opslag van de oplosmiddelen plaatsvindt in nieuwe ondergrondse, kathodisch beschermde tanks.

Wij hebben het Besluit opslag in ondergrondse tanks (BOOT) voor de genoemde tanks van toepassing verklaard.

De tanks moeten op grond van BOOT elke 15 jaar te worden herkeurd. Tevens bestaat de verplichting om peilbuizen aan te brengen en een inspectie- en onderhoudsprogramma uit te voeren volgens het BOOT.

De bodem en het grondwater onder de inrichting zijn door dezelfde processen waarvoor nu vergunning wordt aangevraagd in het verleden ernstig vervuild geraakt. Uit onderzoek is onder meer gebleken dat door verspreiding van de verontreiniging in het grondwater is aangetoond in de bodem van de oever aan de overzijde van de Vecht.

Uit recent handhavend optreden is daarbij gebleken dat het voorkomen van bodemverontreiniging nog steeds onvoldoende prioriteit heeft.

Wij stemmen daarom niet in met voorgestelde bodembeschermende maatregelen voor zover zij geheel of gedeeltelijk afhankelijk zijn van pro-actief gedrag van de aanvrager. Het betreft de in het

bodemrisicodocument genoemde 'inspectie en spill-controle' (Zie A in de volgende alinea), onder meer 'een vulinstructie' (B), het 'plaatsen van een zeil' (C) of 'de bestaande situatie handhaven en monitoring van het grondwater uitvoeren' (D).

- A. Met de vaststelling dat een vloeistofdichte vloer niet zinvol is op de locaties waar verfemmers en stempels van zeefdrukmachines worden gewassen (paragraaf IV.F.3 onder c) en bedrijfsafval wordt geperst (paragraaf IV.F.3 onder d), kunnen wij niet instemmen. De aanvrager zal alsnog voor deze activiteit een verwaarloosbaar bodemrisico dienen te realiseren.
- B. (Ad 2) Met betrekking tot de 'Losplaatsen harsen en schuimmiddel' (zie tabel 5.1 van het bodemrisicodocument) dient om Bodemrisicocategorie A te bereiken het eerste of het tweede voorstel te worden uitgevoerd.
- C. (Ad 3) Om Bodemrisicocategorie A te bereiken dient de container voor de opslag van oud-ijzer (zie tabel 5.1 van het bodemrisicodocument) in pandig dan wel onder een afdak te worden geplaatst. Tevens moet de scheiding van oliehoudend en 'schoon' ijzer in een procedure zijn vastgelegd.
- D. (Ad 4) Met betrekking tot Diverse lakbewerkingen (zie tabel 5.1 van het bodemrisicodocument) dienen om bodemrisicocategorie A te bereiken bij voorkeur de bestaande vloeren te worden ingekeurd voor een PBV-verklaring. Wij staan bodemrisicocategorie A* overeenkomstig de NRB onder voorwaarde toe als lekbakken van voldoende grootte worden geplaatst en een dagelijkse, visuele controle wordt uitgevoerd. Deze voorwaarde is het uitvoeren van monitoring en het opstellen en overleggen van een "Plan van Aanpak Bodemherstel" waarin afdoende wordt aangetoond dat signalering van onverhoopte bodembelasting in een vroeg stadium mogelijk is en herstel van de bodemkwaliteit kan worden gewaarborgd.
In het monitoringplan moeten de monitoring locaties en monitoring frequentie in overeenstemming met de in de NRB gegeven aanwijzingen worden uitgewerkt en vastgelegd. In het "Plan van Aanpak Bodemherstel" is de mogelijkheid tot herstel van de nulsituatie bodemkwaliteit uitgewerkt.
- E. (Ad 5) Rioolinspecties (zie tabel 5.1 van het bodemrisicodocument) dienen elke tien jaar te worden uitgevoerd. Dit is conform de aanvraag. Wij stemmen in met de vaststelling dat een lagere emissiescore dan C redelijkerwijs niet haalbaar is. Nieuwe bedrijfsriolering voor 'kritische rioolstrengen', moet, als Beste beschikbare techniek, evenwel bovengronds worden aangelegd.

De nieuwe voorzieningen voor A t/m D dienen binnen zes maanden na het in werking treden van deze beschikking te zijn gerealiseerd. Voor E geldt het uitvoeringstijdstip zoals aangegeven. Eventueel nog aan te leggen vloeistofdichte vloeren dienen vergezeld te gaan van een PBV-Verklaring vloeistofdichte voorziening. Vóór aanleg van de nieuwe voorziening moet een nulsituatie bodemonderzoek worden uitgevoerd. Bij het stellen van voorschriften hebben wij met het bovenstaande rekening gehouden.

IV.F.5 Bodembelastingonderzoek

Het preventieve bodembeschermingsbeleid gaat er van uit dat (zelfs) een verwaarloosbaar bodemrisico nooit volledig uitsluit dat een belasting van de bodem optreedt. Om die reden is altijd een bodembelastingonderzoek noodzakelijk. Het onderzoek richt zich op de afzonderlijke activiteiten en de aldaar gebruikte stoffen.

Een bodembelastingonderzoek bestaat uit het vastleggen van de nulsituatie bodemkwaliteit voorafgaand aan, of zo spoedig mogelijk na, de start van de betreffende activiteit(en) en een vergelijkbaar eindsituatie bodemonderzoek na het beëindigen van de betreffende activiteit.

Het nulsituatie onderzoeksrapport moet ten minste duidelijkheid verstrekken over:

- de locatie van bemonsteringspunten rekening houdend met de mobiliteit van de gebruikte stoffen en de lokale grondwaterstroming;
- de wijze waarop de betreffende stoffen moeten worden gedetecteerd, bemonsterd en geanalyseerd;
- de bodemkwaliteit ter plaatse van bemonsteringslocaties.

De door middel van nulsituatie onderzoek vastgelegde bodemkwaliteit geldt als uitgangspunt bij de beoordeling of ten gevolge van de betreffende activiteiten bodembelasting heeft plaatsgevonden en of bodemherstel nodig is.

Voor de inrichting zijn, zoals in de aanvraag is vermeld, bodemonderzoeken uitgevoerd. Het betreft het 'Nader en aanvullend onderzoek Bergeseweg 6 te Vreeland, Chemielinco BV, nr. 97191' van 13-05-1998. Dit onderzoek is door ons geaccepteerd. Voorts is 'Nader onderzoek Bergeseweg 6 te Vreeland', CSO, mei 2006 uitgevoerd en de rapportage er van aan ons overgelegd. Dit onderzoek is nog niet door ons geaccepteerd en wacht op een aanvulling. De verontreinigingen die zijn aangetroffen doorlopen het door ons ingezette traject Wet bodembescherming.

Het risico dat door de aangevraagde activiteiten in combinatie met de getroffen en te treffen voorzieningen een bodemverontreiniging ontstaat is (in combinatie met de gestelde voorschriften) niet verwaarloosbaar maar wordt aanvaardbaar geacht conform het gestelde in de NRB.

Het aanvaardbaar bodemrisico en de bijzondere bescherming die in het betreffende gebied is vereist door de aanwezigheid van een nabijgelegen oppervlaktewater, tot waar de bestaande reeds eerder door de bedrijfsactiviteiten veroorzaakte bodem- en grondwaterverontreiniging zich uitstrekt, maakt een geactualiseerd bodemonderzoek noodzakelijk. De gevraagde aanvulling op het onderzoeksrapport van mei 2006 is door ons verplicht gesteld in een aan deze vergunning verbonden voorschrift.

Na beëindiging van de betreffende activiteit(en) dient de eindsituatie bodemkwaliteit te worden onderzocht om vast te stellen of ondanks de getroffen voorzieningen en maatregelen bodembelasting is opgetreden en herstel van de bodemkwaliteit nodig is.

De in dit kader gestelde voorschriften zijn op grond van artikel 8.16 sub c, van de Wm gesteld en blijven van kracht nadat de onderhavige vergunning vervalt of wordt ingetrokken.

IV.G Afvalwater

IV.G.1 Het kader voor de bescherming tegen verontreiniging door lozing van afvalwater

De inrichting loost afvalwater op het openbaar riool. De aangevraagde activiteiten zijn als gevolg van een beschikking van de waterkwaliteitsbeheerder niet Wvo-vergunningplichtig.

Dit leidt er toe dat aan de Wm-beschikking behalve rioolbeschermingsvoorschriften voorschriften verbonden zijn die in het kader van de "Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer" gericht zijn op de kwaliteit het oppervlaktewater waarop deze rioolwaterzuiveringsinstallatie haar effluent loost.

Ten behoeve van een effectieve handhaving zijn in deze beschikking de bovengenoemde voorschriften aangevuld met een aantal voorschriften met betrekking tot de aanwezigheid van een bezinksel/vetafscheider, een controleput en, ter bescherming van het openbaar riool, parameters die bepalend zijn voor de corrosieve eigenschappen van het afvalwater.

Het afvoeren van niet-verontreinigd hemelwater via het vuilwaterriool naar een waterzuiveringsinstallatie wordt niet als doelmatig beschouwd. Dit kan voorkomen worden door af te koppelen. Afkoppelen kent een groot aantal voordelen, waaronder verminderen van overstorten uit het rioolstelsel, een beter zuiveringsrendement van de rioolwaterzuiveringinrichting en terugdringing van verdroging. Tevens kan door afkoppelen een besparing worden bereikt omdat het afgekoppelde hemelwater eventueel kan worden (her)gebruikt.

IV.G.2 De in de aanvraag opgenomen maatregelen en voorzieningen ter bescherming tegen verontreiniging door lozing van afvalwater

Uit de bij de aanvraag behorende plattegrondtekening (Vre-103439C) blijkt de aanwezigheid van een bezinksel- en vetafscheider in de bedrijfsriolering. Deze afscheider is verwijderd omdat de wasactiviteit niet meer plaatsvindt. In de afvoer van de keuken is een vetafscheider geplaatst. Vóór de aansluiting op de gemeentelijke riolering is een meetput aangebracht. Op de bedrijfsriolering wordt bedrijfsafvalwater en regenwater geloosd.

IV.G.3 Beoordeling en conclusie

Uit de aanvraag blijkt dat de door het Hoogheemraadschap gehanteerde algemene grenswaarden van cadmium, chroom, lood, zink en PAK16 epa regelmatig overschreden worden. Tevens wordt in enkele

gevallen 'som BTEX' en 'som CHL' overschreden. Dit blijkt uit halfjaarsmetingen (zie bijlage G van de aanvraag) van het adviesbureau Tauw die dat in de periode 2001 t/m 2005 heeft opgemerkt. De in de aanvraag vermelde maatregelen en voorzieningen ter beperking van lozing van afvalstoffen, verontreinigende en schadelijk stoffen, bieden een beperkt beschermingsniveau. In verband daarmee is het noodzakelijk dat de volgende maatregelen genomen worden.

In principe zijn geen processen aangevraagd die tot lozingen met de eerder geconstateerde overschrijdingen (Zie aanvraag, bijlage G) kunnen leiden. Er moet daarom van lozingen worden uitgegaan die als gevolg van bijvoorbeeld niet verwijderde morsingen of anderszins zijn opgetreden. Om deze redenen is een verbod opgenomen op de aanwezigheid van afvoerputten in ruimten waar opslag plaatsvindt van middelen voor processen waarbij de genoemde stoffen kunnen vrijkomen. Met betrekking tot de grenswaarden voor de genoemde stoffen om advies gevraagd aan de waterkwaliteitsbeheerder. In eerste instantie is door de waterkwaliteitsbeheerder dezelfde, landelijk van toepassing zijnde grenswaarden geadviseerd die ook al aan de vorige vergunning waren verbonden. Uit nader overleg met de waterkwaliteitsbeheerder bleek evenwel geen bezwaar te bestaan tegen het optrekken van de grenswaarden tot het niveau van de daadwerkelijke, regelmatig door Tauw geconstateerde emissies.

Wij hebben, gelet op de 'goodhouse keeping' maatregelen die het bedrijf al toepast, de verplichte controle van de goede werking van de bedrijfsriolering overwogen dat de door Tauw geconstateerde overschrijdingen nagenoeg onvermijdelijk zijn.

Wij hebben daarom, gelet op het advies van de waterkwaliteitsbeheerder de grenswaarden in beperkte mate opgetrokken tot de door Tauw geconstateerde waarden, om overtredingen te voorkomen waarvoor, anders dan de verplichte en reeds toegepaste 'good housekeeping' geen maatregelen voorhanden zijn om deze op te heffen.

Tenslotte is de hydraulische capaciteit van het gemeentelijk riool een aandachtspunt. Gelet op de omvang van de lozing in relatie tot deze hydraulische capaciteit bestaat er geen bezwaar tegen deze lozing. Dit blijkt uit het contact dat wij hierover hebben opgenomen met de gemeente Loenen, zijnde de beheerder van het openbare riolering. Uit dit contact is ook komen vast te staan dat het afvoeren van rioolslib uit de riolering richting rioolwaterzuivering in het verleden geen problemen heeft gegeven.

Uit paragraaf 8.44 van de aanvraag blijkt dat gemiddeld 4,9 m³ per uur op het openbaar riool wordt geloosd. De helft daarvan bestaat uit regenwater.

Het waterverbruik bedroeg in 2005 3503 m³ per jaar. Met de aangevraagde productievergroting zal het waterverbruik niet meer gaan bedragen dan 5000 m³ per jaar. Dit is de drempelwaarde waarboven wij een onderzoek naar afkoppeling en waterbesparing verplicht stellen. De aanvrager behoeft een dergelijk onderzoek daarom niet uit te voeren.

Wij hebben met dit alles rekening gehouden bij het stellen van voorschriften.

IV.H Energie

IV.H.1 Het kader voor het beoordelen van energie in de milieuv vergunning

Aanvrager wordt tot de minder grote energiegebruikende industrie gerekend. Daaronder vallen bedrijven met een jaarlijks energiegebruik van minder dan 0,5 PJ.

Voor deze industrie zijn in het landelijk milieubeleid doelstellingen voor energiebesparing vastgelegd in het convenant Meerjarenaafpraak Energie-efficiency 2001-2012 (MJA-2), dat op 6 december 2001 is ondertekend door de ministers van EZ, LNV en VROM, het Interprovinciaal Overleg, de VNG, diverse betrokken Brancheorganisaties en Productschappen.

De doelstellingen zijn gebaseerd op het idee dat de middelgrote energiegebruikende industrie, alle kosteneffectieve maatregelen treft waarbij het rendement tenminste 15% bedraagt. Dit komt overeen met een terugverdientijd van 5 jaar of minder.

IV.H.2 Beoordeling en conclusie

Uit de aanvraag blijkt dat het jaarlijkse energieverbruik van aanvrager meer is dan 50.000 kWh en 25.000 m³ aardgas (equivalenten) en de jaarlijkse energiekosten meer dan € 45.000 bedragen. Aanvrager is echter niet toegetreden tot een Meerjarenafspraak voor verbetering van de energie-efficiency.

Daarom zijn de Handreiking “Wegen naar preventie bij bedrijven” (Infomil, december 2005) en de Circulaire Energie in de milieuvergunning (Infomil, oktober 1999) als uitgangspunt genomen bij de beoordeling van het aspect energie.

Aanvrager heeft in hoofdstuk 12 en bijlage S van de aanvraag voldoende informatie verstrekt omtrent de omvang van het energiegebruik, de wijze waarop energie wordt gebruikt alsmede de wijze waarop het energiegebruik wordt vastgesteld en geregistreerd. Over dit onderdeel zijn daarom geen voorschriften aan de vergunning verbonden.

In het verleden heeft de aanvrager op grond van een voorschrift van de milieuvergunning uit 1998 een energiebesparingsonderzoek uitgevoerd. Dit onderzoek behoeft actualisatie.

Daarom zijn aan de vergunning voorschriften verbonden waarin van aanvrager wordt verlangd dat hij een analyse van de energiehuishouding uitvoert en op basis van deze analyse een bedrijfsenergieplan opstelt waarin alle mogelijke energiebesparingsmaatregelen alsmede de tijdfasering zijn vermeld.

Om de redelijkheid van energiebesparende maatregelen af te wegen wordt uitgegaan van een terugverdientijd tot en met 5 jaar. Realisatie van dergelijke maatregelen zal van aanvrager worden verlangd.

IV.I Mobiliteit

IV.I.1 Het kader voor het aspect mobiliteit

De publicatie “De Wet milieubeheer en vervoersmanagement” (VNG, 2000) is als uitgangspunt genomen voor de beoordeling van het aspect mobiliteit. In deze publicatie worden de volgende ondergrenzen genoemd:

- Meer dan 100 werknemers en/of;
- Meer dan 500 bezoekers per dag en/of;
- Meer dan 2 miljoen transportkilometers per jaar voor verladers en uitbesteed vervoer en/of;
- Meer dan 1 miljoen eigen transportkilometers per jaar.

Vastgesteld is dat de genoemde grenswaarden niet worden overschreden.

IV.I.2 De gevolgen van de aangevraagde activiteiten op het aspect mobiliteit

In de dagperiode vinden, zoals vermeld in paragraaf 4.3 van het akoestisch onderzoek maximaal 95 vrachtautobewegingen plaats. In de avonduren maximaal 9.

Ten opzichte van de eerder verleende vergunning vindt door de aangevraagde uitbreiding slechts een beperkte toename plaats door het toegenomen productieaandeel van vaten met een conisch vorm ten opzichte van het aandeel van vaten met een cilindrische vorm. Het aantal transportbewegingen van conische vaten is door de efficiëntere stapeling van het product geringer.

IV.I.3 De te verwachten ontwikkelingen

Met betrekking tot mobiliteit zijn geen ontwikkelingen voorzien ten opzichte van de aangevraagde situatie.

IV.I.4 De in de aanvraag opgenomen maatregelen en voorzieningen gericht op mobiliteit

In de aanvraag zijn geen maatregelen of voorzieningen beschreven die gericht zijn op het aspect mobiliteit.

IV.I.5 Beoordeling en conclusie

De aangevraagde activiteiten geven met betrekking tot het aspect mobiliteit geen aanleiding voorschriften aan deze vergunning te verbinden.

IV.J Waterbesparing

IV.J.1 Het kader voor het aspect waterbesparing

De basis voor preventie ligt vast in de Wet milieubeheer. In artikel 1.1 lid 2c van de Wm wordt onder andere de zorg voor een doelmatig beheer van afvalwater, tot de bescherming van het milieu gerekend. Waterbesparing is een zuinig gebruik van water en het voorkomen dan wel beperken van afvalwater binnen de inrichting. Ook intern hergebruik van water valt onder het begrip waterbesparing.

IV.J.2 Beoordeling en conclusie

De Handreiking "Wegen naar preventie bij bedrijven" (Infomil, december 2005) is als uitgangspunt genomen bij de beoordeling van het aspect waterbesparing.

In deze Handreiking zijn geen ondergrenzen voor waterverbruik geformuleerd waarboven een besparingsonderzoek wordt verlangd. Voor kleinere bedrijven, de zogenaamde art. 8.40-amvb inrichtingen, geldt een ondergrens van 5000 m³/jaar. Boven deze grens is waterbesparing voor deze bedrijven relevant.

In paragraaf 8.7 van de aanvraag is voor het jaar 2005 een waterverbruik van 3503 m³ per jaar vermeld. Met de aangevraagde productieverhoging is het niet waarschijnlijk dat het verbruik zal stijgen boven 5000 m³/jaar.

Gezien het waterverbruik zoals vermeld in de aanvraag is een onderzoek naar waterbesparing niet relevant.

Wij hebben daarom geen voorschriften verbonden aan deze vergunning waarmee invulling wordt gegeven aan het begrip waterbesparing. Van aanvrager wordt uitsluitend verlangd dat hij het jaarlijkse waterverbruik registreert.

IV.K Afvalstoffen

IV.K.1 Preventie

In hoofdstuk 13 van het Landelijk Afvalbeheer Plan (LAP) is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie, waarbij paragraaf 13.5 specifiek ingaat op de aanpak van afvalpreventie bij bedrijven. Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan preventie is beschreven in de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven'. Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

IV.K.2 De in de aanvraag opgenomen maatregelen en voorzieningen

Aanvrager registreert de hoeveelheden afvalstoffen die binnen de inrichting vrijkomen. De totale hoeveelheid bedroeg in 2005 volgens bijlage E van de aanvraag 1041 ton per jaar. Ongeveer 69 ton daarvan is gevaarlijk afval. Naar verwachting zal deze hoeveelheid wegens de aangevraagde uitbreiding stijgen.

In paragraaf 12.16 van de aanvraag is vermeld dat de aanvrager een doelstelling heeft tot het beperken van uitval.

IV.K.3 Beoordeling en conclusie afvalstofpreventie

De handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' hanteert ondergrenzen die de relevantie van afvalpreventie bepalen. Hierin wordt gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt. Afvalpreventie is voor de aanvrager daarom relevant.

Uit de aanvraag blijkt dat de totale hoeveelheid gevaarlijk en/of niet gevaarlijk afval boven de gehanteerde ondergrenzen ligt. Het bedrijf heeft nog geen preventieonderzoek uitgevoerd.

Gelet op de hoeveelheden jaarlijks af te voeren afval hebben wij voorschriften aan de vergunning verbonden die de aanvrager verplichten om een afvalpreventie onderzoek uit te voeren, waarvan een plan van aanpak deel uitmaakt hoe en binnen welk tijdsplan de voorgestelde maatregelen zullen worden genomen.

IV.K.4 Afvalscheiding

In hoofdstuk 14 van deel 1 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf 14.4 specifiek ingaat op afvalscheiding door bedrijven. Daarbij is aangegeven dat het voor

bedrijfsafval niet goed mogelijk is om een limitatieve opsomming te maken van afvalstoffen die door alle bedrijven gescheiden moet worden gehouden. Bedrijven verschillen van aard en omvang veel van elkaar en er bestaat een groot aantal bedrijfsspecifieke afvalstoffen. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting afvalstoffen vrijkomen waarvan in het LAP is aangegeven dat er omstandigheden kunnen zijn dat scheiding daarvan redelijkerwijs van een bedrijf kan worden gevergd. Uit bijlage E van de aanvraag blijkt dat de bedoelde afvalscheiding reeds in voldoende mate plaatsvindt.

Op basis van het gestelde in de aanvraag achten wij het in voorliggende situatie daarom niet redelijk van de aanvrager een meer gedetailleerde afvalscheiding te verlangen.

Van aanvrager wordt uitsluitend verlangd dat hij de jaarlijkse hoeveelheden van de in bijlage E van de aanvraag genoemde gescheiden af te voeren stoffen blijft scheiden en registreren.

IV.L Externe Veiligheid

IV.L.1 Het kader voor externe veiligheid

Het externe veiligheidsbeleid betreft de beheersing van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij onder meer om de risico's die verbonden zijn aan de opslag en het gebruik van gevaarlijke stoffen. Zoals in het NMP4 (Nationaal Milieubeleidsplan) is aangegeven, is de basis van het huidige risicobeleid dat het gevaar van een activiteit acceptabel is wanneer:

1. op een bepaalde plaats een daar aanwezige individu geen hogere kans op overlijden heeft dan maatschappelijk is geaccepteerd. Dit staat bekend als het zogenaamde plaatsgebonden risico en
2. de kans op een groot ongeluk met veel slachtoffers voldoet aan de daaraan gestelde norm. Dit staat bekend als het groepsrisico.

Het plaatsgebonden risico is een maatstaf voor de persoonlijke veiligheid van mensen die in de omgeving van een risicovolle activiteit verblijven. Het groepsrisico voegt daar als maatstaf aan toe de verwachte omvang van een ongeval uitgedrukt in het aantal dodelijke slachtoffers, gegeven de kans op dat ongeval.

Het plaatsgebonden risico geeft per locatie de kans per jaar aan dat een persoon op die plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval bij risicovolle activiteiten. De gehanteerde norm voor het plaatsgebonden risico bedraagt 10^{-5} of 10^{-6} per jaar (d.w.z. een kans van één op de honderdduizend of één op de miljoen per jaar), afhankelijk van de vraag of het een bestaande of een nieuwe situatie betreft.

Het groepsrisico geeft, gelet op het aantal mensen dat in de buurt verblijft, de kans aan dat een groep personen overlijdt ten gevolge van een ongeval bij een risicovolle activiteit. Het gaat dus om het aantal mogelijke slachtoffers wanneer zich een ongeval voordoet. De hierbij gehanteerde norm voor inrichtingen bedraagt:

- 10 of meer doden: kans van één op honderdduizend (10^{-5}) per jaar;
- 100 of meer doden: kans van één op tien miljoen (10^{-7}) per jaar;
- 1000 of meer doden: kans van één op één miljard (10^{-9}) per jaar, etc.

Daarnaast wordt gestreefd naar het redelijkerwijs zoveel mogelijk beperken van de risico's volgens het beginsel toepassing Beste Beschikbare Techniek.

Voor een aantal categorieën bedrijven is de norm voor plaatsgebonden risico wettelijk vastgelegd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI). In dit BEVI is een grenswaarde opgenomen voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten. Daarnaast is in het BEVI voorgeschreven dat het bevoegd gezag een verantwoording opneemt in de beslissing op de aanvraag met betrekking tot het groepsrisico.

IV.L.2 Maatregelen en voorzieningen ter beperking van de risico's

Om de risico's van brand, van explosies en van verspreiding van giftige stoffen te voorkomen heeft de aanvrager maatregelen genomen en voorzieningen getroffen. Deze zijn opgesomd in paragraaf 6.3 van de aanvraag. Daarbuiten is een bedrijfsnoodplan opgesteld en is met de brandweer van Loenen een aanvalsplan opgesteld. De gemeente Loenen heeft op 1 maart 2005 voor de vatenfabriek en voor de lakfabriek een gebruiksvergunning onder voorschriften verleend.

IV.L.3 De gevolgen van de aangevraagde activiteiten voor het aspect externe veiligheid

De aanvrager heeft gevaarlijke stoffen in opslag waarvan de meeste worden toegepast in productieprocessen die binnen de inrichting plaatsvinden. Een opsomming van deze stoffen is gegeven op blad 1 van bijlage M van de aanvraag. De totale hoeveelheid bedraagt maximaal 488,8 ton. Bij een aantal van deze stoffen kunnen bij brand schadelijke dampen vrijkomen. In paragraaf 6.3 van de aanvraag zijn maatregelen beschreven ter voorkoming van het vrijkomen van deze stoffen bij brand.

De locatie van de opslag van dagvoorraden zijn divers. De stoffen ten behoeve van de verfproductie zijn opgeslagen in de verffabriek of in losse bovengrondse- en ondergrondse tanks, waarvoor een apart veiligheidsregiem geldt.

De opslag van gevaarlijke stoffen in loods 22 bedraagt meer dan 189 ton. Op grond van artikel 2, eerste lid, sub f valt de inrichting onder de reikwijdte van het Besluit externe veiligheid inrichtingen. Het adviesbureau Tauw heeft met betrekking tot deze opslag een onderzoek externe veiligheid uitgevoerd. Uit de rapportage van dit onderzoek (Zie bijlage NO van de aanvraag) blijkt dat de contour voor het plaatsgebonden risico binnen de grens van de inrichting valt.

Het oppervlak van loods 22 bedraagt 520 m². Het gebouw beschikt over een automatische sprinklerinstallatie. Op grond van de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi, bijlage 2, tabel 2) wordt het invloedsgebied van deze loods bepaald op 90 meter. De dichtst bij gelegen woning ligt op ongeveer 140 meter westelijk van loods 22.

Binnen het berekende invloedsgebied van 90 meter rond loods 22 bevinden zich geen objecten die moeten worden meegenomen bij het bepalen van het groepsrisico.

Voor loods 22 is ter beheersing van de risico's met betrekking tot het aspect van externe veiligheid (PGS 15) de stand der techniek in de voorschriften vastgelegd.

In geval van onvoorziene gebeurtenissen bevinden zich geen objecten binnen het invloedsgebied. De dichtstbij gelegen objecten, de woonkernen Loenen en Vreeland, liggen ruim buiten het invloedsgebied ten westen, zuidwesten en zuiden van de inrichting. Voor de woonkernen zijn voldoende mogelijkheden om het gebied via ondermeer de provinciale weg (N201) te verlaten.

IV.L.4 De te verwachten ontwikkelingen

Binnen afzienbare termijn zal een nieuw bestemmingsplan 'Vreeland Oost' door B&W van Loenen worden vastgesteld. Het zal naar verwachting voorzien in woningbouw in de nabijheid van het bedrijf. Bij het nemen van een besluit op de onderhavige aanvraag was nog geen besluit over het bestemmingsplan genomen.

IV.L.5 Beoordeling en conclusie

Wij hebben het bij de aanvraag gevoegde onderzoeksrapport externe veiligheid beoordeeld en stemmen volledig in met de opzet en de conclusies en aanbevelingen.

Gelet op de aard van de inrichting en de daarin aanwezige gevaarlijke stoffen is geen overschrijding vastgesteld van de in het Bevi vermelde normen voor het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

De verleende gebruiksvergunning voorziet bij de vatenfabriek en bij de verffabriek (inclusief opslag 22) in de aanwezigheid van voldoende brandblusmiddelen en een periodieke controle en onderhoud van deze middelen. Wij achten de genomen maatregelen en de getroffen voorzieningen hiervoor voldoende.

Voor de locaties die buiten de gebruiksvergunning vallen achten wij de genomen maatregelen en de getroffen voorzieningen, zoals in paragraaf 6.3 van de aanvraag verwoord, voldoende, op het ontbreken van een controle op de goede werking van deze voorzieningen na.

Aan de vergunning is daarom een controlevoorschrift verbonden. Dit voorschrift is gelijkloidend aan het overeenkomstige voorschrift van de gebruiksvergunning.

IV.M Toekomstige ontwikkelingen

Zoals eerder vermeld in paragraaf IV.L.4 zal binnen afzienbare termijn een nieuw bestemmingsplan 'Vreeland Oost' door B&W van Loenen worden vastgesteld. Het zal naar verwachting voorzien in woningbouw in de nabijheid van het bedrijf hetgeen mogelijke gevolgen heeft voor eventuele verdere uitbreidingen van de inrichting.

IV.N Meten en registreren

Aan de vergunning zijn voorschriften verbonden die de gestelde eisen met betrekking tot emissies naar de lucht, de bodem en het afvalwater – voor zover deze bestaan. Zie hiervoor de betreffende voorschriften in bijlage 1 van deze beschikking.

IV.O Verspreiding verontreinigingen

De bodem onder de inrichting is op diverse plaatsen ernstig verontreinigd. Door grondwaterstromingen strekken de verontreinigingen in de ondergrond in afgelopen jaren zich reeds uit tot aan de overzijde van de Vecht. Deze verontreinigingen worden behandeld in een traject in het kader van de Wet bodembescherming.

De uitwerp van oplosmiddelen wordt op basis van de Beste beschikbare technieken tegengegaan.

IV.P Bijzondere bedrijfsomstandigheden

Het ontstaan van bijzondere bedrijfsomstandigheden wordt onder meer beperkt door de preventieve werking van 'good housekeeping', de afspraken met de brandweer zoals verwoord in de gebruiksvergunning.

IV.Q Ongevallen

Het bedrijf heeft een veiligheidsrapport overgelegd. Daarbij ging het met name om de veiligheidsaspecten van de opslag in gebouw 22. De genomen maatregelen voorzien onder meer in de aanleg van een sprinklersysteem, zoals beschreven in paragraaf 6.3, ad 1 punt 3. Dit is voor deze situatie de Bbt.

IV.R Bedrijfsbeëindiging

Aan deze vergunning zijn overeenkomstig artikel 8.12 b voorschriften verbonden ten behoeve van het treffen van maatregelen om bij definitieve bedrijfsbeëindiging de nadelige gevolgen die de inrichting heeft veroorzaakt voor het terrein waarop zij was gevestigd, ongedaan te maken of te beperken voor zover dat nodig is om dat terrein weer geschikt te maken voor een volgende functie. Het betreft hier voorschriften die strekken tot het opruimen van de door de vergunde bedrijfsactiviteiten veroorzaakte bodemverontreiniging in het (nabije) verleden.

IV.S Milieuzorg

Uit de aanvraag blijkt dat aanvrager beschikt over een systeem van met elkaar samenhangende technische, administratieve en organisatorische maatregelen om de gevolgen die de inrichting voor het milieu veroorzaakt, te monitoren, te beheersen en, voor zover het nadelige gevolgen betreft, te verminderen, alsmede het milieubeleid dat hij met betrekking tot de inrichting voert.

Wij hebben dit systeem beoordeeld en geconstateerd dat een aantal beschreven maatregelen direct aansluiten bij de aspecten die wij ingevolge de Wm dienen vast te leggen in deze vergunning. De beschreven maatregelen voldoen aan de eisen die wij daaraan stellen.

V Bekendmaking beschikking

V.A Zienswijzen

Naar aanleiding van de ontwerp-beschikking op de aanvraag zijn, binnen de door de wet gestelde termijn, de volgende zienswijzen dan wel reacties anderszins ingekomen:

1. Zienswijze Greif Nederland BV d.d. 21 maart 2007 inzake lucht en geur
2. Zienswijze Veiligheidsregio Utrecht d.d. 22 februari 2007 inzake externe veiligheid
3. Zienswijze Greif Nederland BV d.d. 22 maart 2007 inzake externe veiligheid
4. Zienswijze Milieudienst Noord-West Utrecht d.d. 20 maart 2007 inzake externe veiligheid
5. Advies van de regionale brandweer aan de gemeentebbrandweer Loenen inzake externe veiligheid(brief d.d. 22 februari 2007, kenmerk 07.530182)

De zienswijze van Greif Nederland BV nr. 1 is, blijkens de poststempel op de envelop, op 21 maart 2007 per post bezorgd en niet later dan een week na afloop van de termijn ontvangen, namelijk op 26 maart 2007.

De zienswijzen zijn binnen de wettelijke termijn ingediend en worden in behandeling genomen.

V.A.1 Samenvatting zienswijzen en onze reacties

Greif Nederland BV d.d. 21 maart 2007 inzake lucht en geur

De zienswijze van Greif met betrekking tot lucht en geur luiden samengevat als volgt.

Algemeen: het Oplosmiddelenbesluit is niet juist toegepast voor zowel de vatenfabriek als de verffabriek. Hierdoor ontstaat een onduidelijk en niet volledig beeld in de paragrafen ‘Verffabriek’, ‘Vatenfabriek’, en ‘Beoordeling uitwerp oplosmiddelen’.

De NeR dient als volgt te worden toegepast:

- Greif heeft in het verleden gekozen voor het uitvoeren van een reductieprogramma om te voldoen aan het Oplosmiddelenbesluit. Dit betekent dat voor de verffabriek (activiteit 17) regime 3 ‘Toetsing aan de totale emissiegrenswaarden als percentage van de oplosmiddeleninput’ van toepassing is. Voor de vatenfabriek (activiteit 8) is regime 1 ‘Reductieprogramma’ van toepassing.
- Voor de verffabriek geldt een emissiegrenswaarde van 3 % van de oplosmiddeleninput bij toepassing van regime 3. Deze waarde is niet terug te vinden in de considerans.
- In IV.C.7 van de considerans wordt gerefereerd aan een emissiegrenswaarde van maximaal 150 mg/m³. Dit is een waarde die echter staat vermeld in regime 2, welke (nog) niet van toepassing is. Daarnaast is deze waarde niet volledig, want daaraan moet nog de waarde voor diffuse emissies worden toegevoegd.
- Voor de vatenfabriek geldt bij toepassing van regime 1 een beoogde emissie, uitgedrukt als percentage van de referentie-emissie, zijnde 25 %. Deze waarde is niet in de considerans terug te vinden.
- In IV.C.7 wordt echter gerefereerd aan een emissiegrenswaarde van maximaal 50 en 75 mg/m³. Dit zijn waarden die echter vermeld staan in regime 2, welke (nog) niet van toepassing is. Daarnaast is deze waarde niet volledig, want daaraan moet nog de waarde voor diffuse emissies van oplosmiddelen worden toegevoegd. Greif heeft niet alleen afgassen.

Onze reactie

Zoals blijkt uit de vergunning van 1997 heeft Greif in het verleden gekozen voor het uitvoeren van een reductieprogramma om te voldoen aan het Oplosmiddelenbesluit. Dit houdt inderdaad in dat voor de verffabriek (activiteit 17) regime 3 ‘Toetsing aan de totale emissiegrenswaarden als percentage van de oplosmiddeleninput’ van toepassing was en voor de vatenfabriek (activiteit 8) regime 1 ‘Reductieprogramma’ van toepassing was.

Zoals in hoofdstuk IV.C.7 is beschreven is het belangrijkste onderdeel van dit reductieprogramma in de vatenfabriek - de verschuiving naar het gebruik van oplosmiddelenarme producten – om technische redenen slechts gedeeltelijk uitgevoerd en zal ook in de nabije toekomst niet volledig kunnen worden uitgevoerd. Het wel uitgevoerde deel van het reductieprogramma heeft in looptijd van de vergunning van 1997 daarbij niet geleid tot het voldoen aan de vergunde emissiegrenswaarde van 8 ton oplosmiddelen per jaar, gelet op de emissie van 16 ton per jaar die bij de gewenste productievermeerdering van rond 50% met slechts de bestaande voorzieningen in eerste instantie was aangevraagd.

Gelet op de reeds eerder vergunde emissiegrens van 8 ton oplosmiddelen per jaar en de eisen die uit de geurregeling voortkomen zijn wij niet meer uitgegaan van een reductieprogramma en ook

niet van grenswaarden uit het Oplosmiddelenbesluit die zonder een reductieprogramma van toepassing zijn.

Op basis van de grenswaarden uit het Oplosmiddelenbesluit. (Regime 2) zou Greif namelijk een veel hoger tonnage dan de 8 ton oplosmiddelen per jaar kunnen emitteren. De geurregelgeving is leidend in het bepalen van de emissiegrenswaarde van 8 ton oplosmiddelen per jaar.

Diffuse VOS-emissies treden op bij iedere toepassing van oplosmiddelen. De hoeveelheden zijn evenwel verwaarloosbaar ten opzichte van de aangevraagde schoorsteen emissies omdat de diffuse emissies met toepassing van de in de voorschriften geëiste 'good housekeeping' zijn geminimaliseerd.

Wij verklaren de genoemde zienswijzen ongegrond.

- Er wordt gerefereerd aan onjuiste paragrafen in de NeR, te weten 3.4.7.2 en 3.4.20.2. De versie van de NeR uitgegeven door Infomil/Senter Novem bevat genoemde paragrafen niet. Het is onduidelijk waaraan gerefereerd wordt.

Onze reactie

Bij het opstellen van de ontwerpvergunning is uitgegaan van paragraaf 3.4 van de NeR, uitgave september 2000. Deze paragraaf heeft in de meest recente uitgave van september 2005 een ander nummer gekregen. Paragraaf 3.4.7.2 (Verf- en drukinktindustrie) is hernummerd in 3.4.3.2.

De paragraaf is inhoudelijk niet gewijzigd.

Paragraaf 3.4.20.2 (Maatregelen) in uitgave september 2000 is een onderdeel van 3.4.20 (Toepassing van verf: metaalproducten). In de meest recente versie van de NeR (uitgave september 2005) zijn maatregelen beschreven in paragraaf 3.4.5 (De metaal- en elektrotechnische industrie).

De tekst in de nieuwe uitgave is gewijzigd maar er wordt verwezen naar dezelfde module c5.4 van het in de beide teksten genoemde Werkboek.

De zienswijze achten wij gegrond en de tekst is aangepast.

- Het rapport 'Toetsing van de immissie van organische stoffen aan de MIC-waarden' heeft betrekking op de totale emissie van de vatenfabriek en verffabriek tezamen. Nu staat dit punt onder de subparagraaf verffabriek, terwijl de emissie van oplosmiddelen door de vatenfabriek groter is dan de verffabriek. Referentie naar het betreffende rapport zou onder een algemene subparagraaf moeten worden vermeld.

Onze reactie

De betreffende tekst is verplaatst naar het algemene deel van paragraaf IV.C.7.

- Toetsing aan de normen conform toepassing van het reductieprogramma van het Oplosmiddelenbesluit levert een emissiewaarde in kg VOS/jaar die hoger ligt dan de emissienorm in de Wm-vergunning van 16 september 1997, zijnde 8000 kg VOS/jaar voor de vatenfabriek. Besloten is om deze waarde, die strenger is dan de NeR voorschrijft, te blijven hanteren.

Onze reactie

Wij zijn het met de zienswijze eens, omdat deze zienswijze in lijn is met de aan deze vergunning verbonden voorschriften. Zoals in de considerans is gemotiveerd is de strengere norm voor oplosmiddelen nodig om aan de geurregelgeving te kunnen voldoen.

Veiligheidsregio Utrecht d.d. 22 februari 2007 inzake externe veiligheid

Op 5 februari 2007 hebben wij, op grond van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) de Veiligheidsregio Utrecht om advies gevraagd.

In dit kader is een door de Veiligheidsregio op 22 februari 2007 verzonden brief (kenmerk 07.530142) echter bij ons niet aangekomen. Nadat wij in contact zijn getreden met de Veiligheidsregio hebben wij op 20 april 2007 deze brief alsnog per e-mail ontvangen. Naast het Bevi-advies wordt in deze brief een aantal aspecten genoemd die door ons als zienswijze op de ontwerpbeslissing in behandeling zijn genomen.

- A. De regionale brandweer gaat in de brief in op de onderbouwing die op grond van artikel 12 Bevi in de beschikking moet worden opgenomen. Zij adviseert daarin om alle aspecten die in artikel 12 Bevi zijn genoemd te beschrijven.

De regionale brandweer adviseert in deze brief om voor de gehele inrichting een QRA op te laten stellen en stelt daarbij dat wanneer die QRA beschikbaar is zij zullen adviseren in het kader van het Bevi.

Onze reactie

In het Bevi is in artikel 2 aangegeven welke besluiten vallen binnen het toepassingsgebied van het Bevi. In artikel 4, lid 5 onder b van het Bevi is aangegeven hoe moet worden gehandeld in gevallen van inrichtingen waar gevaarlijke stoffen in emballage wordt opgeslagen. Er zijn geen inhoudelijke gronden, anders dan slechts de aanwezigheid van licht ontvlambare stoffen, aangedragen waarom een QRA zou moeten worden opgesteld.

Wij zijn evenwel van mening dat met de toepassing van dit artikel 4 van het Bevi geen noodzaak bestaat voor het opstellen van een QRA.

Wij merken op dat deze reactie echter geen inhoudelijk advies is, zoals bedoeld in artikel 12 lid 2 van het Bevi.

Op 13 februari is de inrichting bezocht door een medewerker van de Veiligheidsregio. In dezelfde brief van 22 februari worden een paar opmerkingen gemaakt die wij om redenen van zorgvuldige besluitvorming in behandeling hebben genomen als zienswijze van de Veiligheidsregio.

Inhoudelijk:

- B. Tijdens het genoemde bezoek dat is afgelegd op 13 februari 2007 is geconstateerd dat de CPR 15-2 ruimte aan drie zijden voorzien is van een muur met een WBDBO van 60 minuten. Binnen de inrichting vindt ook opslag plaats van (licht)ontvlambare stoffen in boven- en ondergrondse tanks. Dat komt niet overeen met de uitgangspunten van de CPR 15-2 ruimte waar het Bevi vanuit gaat bij een categorale inrichting. Indertijd is dit beoordeeld een gelijkwaardige oplossing omdat er verder geen andere gebouwen staan en/of opslag plaatsvindt.

Onze reactie

In artikel 4.2.2.6 van de CPR 15-2 wordt een brandwerendheid van wanden en deuren van een opslag voorziening geëist van tenminste 60 minuten. Die eis geldt als er binnen een afstand van 10 meter van de opslag andere gebouwen, een opslag van brandbaar materiaal of erfscheiding aanwezig is. Bij Greif is dit het geval. Omdat de wanden van gebouw 22 een WBDBO van tenminste 60 minuten heeft wordt daarmee voldaan aan voorschrift 4.2.2.6 van de CPR 15-2 en daarmee aan de uitgangspunten van de CPR 15-2.

In opdracht van ons in het kader van een separaat uitgevoerde handhavingprocedure is door adviesbureau Oranjewoud/Save een onderzoek gedaan naar gebouw 22. Dit gebouw valt onder de reikwijdte van CPR15-2. Daaruit is gebleken dat gebouw 22 voldoet aan zowel de CPR 15-2 als de huidige regeling, de PGS 15.

Om deze reden verklaren wij deze zienswijze ongegrond.

- C. Voorts is niet duidelijk hoeveel stoffen er in de CPR 15-2 ruimte mogen worden opgeslagen. In de diverse documenten worden verschillende hoeveelheden genoemd. Het Programma van eisen van de sprinklerinstallatie gaat uit van 100 ton (zeer) licht ontvlambare stoffen in vaten tot 200 liter en 20 ton in een vat, de zogenaamde IBC, van 1000 liter. Er is evenwel geconstateerd dat deze hoeveelheid zoals genoemd in het Programma van eisen wordt overschreden. De capaciteit van de sprinkler is daardoor mogelijk onvoldoende.

Onze reactie

In ons besluit (zie bij paragraaf I van deze considerans) hebben wij vastgelegd dat de aanvraag onderdeel uitmaakt van de vergunning. Bijlage M en bijlage NO van de aanvraag geven een overzicht van de maximale hoeveelheden die in gebouw 22 worden opgeslagen. Doordat bijlage M van de aanvraag onderdeel uitmaakt van de vergunning zijn de maximale hoeveelheden vastgelegd. In voorschrift 2.6.2 is de koppeling met de sprinklerinstallatie bij gebouw 22 vastgelegd.

In opdracht van ons heeft adviesbureau Oranjewoud/Save onderzoek gedaan naar het ontwerp van de sprinklerinstallatie. Dat onderzoek heeft zich ondermeer gericht op de hoeveelheid opgeslagen brandbare stoffen. Adviesbureau Oranjewoud/Save komt tot de conclusie dat de hoeveelheid stoffen niet van invloed is op het doelmatig functioneren van de sprinklerinstallatie. Wij verklaren deze zienswijze daarom ongegrond.

- D. Tijdens het bezoek op 13-2-2007 is tevens geconstateerd dat de stoffen die in de lijst van Tauw genoemd zijn voor de berekening van het stikstofpercentage niet meer actueel zijn. Indien het stikstofpercentage groter is dan 1,5% is het verplicht een QRA uit te laten voeren.

Onze reactie

Naar aanleiding van de ingekomen zienswijzen hebben wij nader onderzoek verricht naar de aard en omvang van de stoffen die bij het bedrijf worden toegepast. Daarbij is onderzoek ingesteld naar het stikstofpercentage van de door het bedrijf gebruikte stoffen. Dit is met name van belang voor de opslag van gevaarlijke stoffen in emballage. Gebleken is dat er stoffen en producten worden toegepast met een verhoogd stikstofgehalte. Echter bij het samenstel van stoffen ligt het stikstofpercentage (zowel bij de maximale voorraden als bij de gemiddeld aanwezige voorraden) niet boven 1,5%. Hierdoor ontbreekt de noodzaak om een QRA op te stellen. Wij verklaren deze zienswijze daarom ongegrond.

- E. In de verffabriek is een aantal bovengrondse tanks aanwezig die deel uitmaken van het productieproces maar die licht ontvlambare stoffen bevat, waardoor het risico groter is dan alleen op grond van het Bevi kan worden verondersteld.

Onze reactie

Bij onderdeel A van de zienswijzen van de Veiligheidsregio zijn wij reeds ingegaan op dit aspect. Wij verklaren deze zienswijze daarom ongegrond.

- F. Daarnaast bevinden zich binnen de inrichting nog een aantal CPR 15-1 opslagen met in sommige gevallen een lage brandwerendheid in verband met de toegestane afstandseis.

Onze reactie

In voorschrift 2.8.2 hebben wij de PGS 15 van toepassing verklaard op de in deze zienswijze bedoelde opslagen. In artikel 3.2 van de PGS 15 worden eisen gesteld aan de brandwerendheid en de daarmee samenhangende afstandseisen. Aan deze afstandseisen wordt voldaan. Wij verklaren deze zienswijze daarom ongegrond.

- G. Daarnaast worden ook tankwagens gelost met (zeer) licht ontvlambare stoffen. Aangezien dit risico's met zich meebrengt, dient dit ook meegenomen te worden in een QRA.

Onze reactie

Bij Greif worden geen zeer licht ontvlambare stoffen vanuit tankwagens gelost. Het betreft alleen (licht) ontvlambare stoffen. Bij onderdeel A van de zienswijzen van de Veiligheidsregio zijn wij reeds ingegaan op het aspect QRA. Wij verklaren deze zienswijze daarom ongegrond.

Greif Nederland BV d.d. 22 maart 2007 inzake externe veiligheid

Op 22 maart 2007 hebben wij de zienswijze van Greif Nederland BV ontvangen op de ontwerpbeschikking en heeft vooral betrekking op de voorschriften onder paragraaf 2.8.

- A. In voorschrift 2.8 wordt aangegeven dat stoffen dienen te worden opgeslagen conform de hoofdstukken van PGS 15, PGS 28 of PGS 30. Het betreft in alle gevallen bestaande opslagvoorzieningen, al dan niet aangepast en akkoord bevonden door de provincie in de afgelopen 6 jaar. In paragraaf 1.3 van de PGS 15 wordt bijvoorbeeld gesteld: "bij revisievergunningen zal daarom steeds vastgesteld moeten worden welke bestaande (aan CPR 15-1, 15-2 of 15-3 ontleende) maatregelen van kracht blijven en waar regels uit de PGS 15 toegepast zullen worden. Er zijn nog geen detailbeoordelingen en afspraken gemaakt over bestaande maatregelen / opslagvoorzieningen die afwijken van PGS 15, PGS 28 of 30. Deze zijn derhalve ook nog niet vastgelegd in de vergunning.

Onze reactie

Wij hebben gekozen om aansluiting te zoeken bij de meest recente normering op het vlak van opslag van gevaarlijke stoffen, maar hebben, zoals Greif stelt, op voorhand geen onderzoek gedaan naar de maatregelen die het bedrijf nog zou moeten treffen om aan die normen te kunnen voldoen.

Voor de bovengrondse opslagtanks hadden wij de PGS 30 voorgeschreven. Inmiddels is gebleken dat wij (delen) van de PGS 29 hadden moeten voorschrijven. Deze fout is hersteld door het opnemen van de voorschriften 2.8.6 en 2.8.7. Nadat was gebleken dat de PGS 29 zou worden voorgeschreven is door Greif een intern onderzoek gedaan naar de mate waarin zij voor de opslagtanks in gebouw 1 en de tanks in de verffabriek kan voldoen aan de PGS 29.

Bij dit onderzoek is, in overleg met ons, uitgegaan van een kleine groep tanks, zoals bedoeld in bijlage D van de PGS 29. Gebleken is dat het bedrijf voor een groot deel kan voldoen aan de PGS 29 maar op een aantal vlakken nog aanvullende maatregelen moet treffen. Of Greif momenteel voldoet aan de PGS 28 is evenwel nog niet onderzocht. Wij hebben een voorschrift 2.8.9 toegevoegd waarin Greif wordt verplicht om een plan van aanpak te presenteren waaruit blijkt welke maatregelen nog moeten worden getroffen en op welke termijn dat gebeurt om te kunnen voldoen aan de PGS 28 en PGS 29. Dit plan moet overeenkomstig voorschrift 2.8.9 aan ons ter goedkeuring worden overgelegd.

De zienswijze van Greif is gegrond en daarom zijn de voorschriften 2.8.6, 2.8.7 en 2.8.9 toegevoegd.

- B. Op 13 februari 2007 heeft een controlebezoek plaatsgevonden, waarbij ook de opslagen zijn aanschouwd. Een terugkoppeling van de constatering heeft nog niet plaatsgevonden. Een discussie over mogelijke implicaties met betrekking tot de vergunning heeft ook nog niet plaatsgevonden.

Onze reactie

Het resultaat van de controle op 13 februari 2007 was voor ons mede aanleiding voor de opdracht die wij aan adviesbureau Oranjewoud/Save hebben gegeven voor het beoordelen van gebouw 22, gerelateerd aan de CPR 15-2 en de PGS 15. Uit het onderzoek van Adviesbureau Oranjewoud/Save is naar voren gekomen dat het gebouw voldoet aan de eisen van de CPR 15-2, het ontwerp van de sprinklerinstallatie én aan de PGS 15. Greif is hierover inmiddels separaat geïnformeerd. De zienswijze is correct, maar uit het onderzoek van adviesbureau Oranjewoud/Save blijkt dat er met betrekking tot PGS 15 geen implicaties zijn te verwachten.

- C. Bij het 1e streepje van voorschrift 2.8.2 wordt gerefereerd aan de verfluis met nr. 22 op tekening VRE-103442-E. Dit moet echter nummer 21 zijn. Aangezien in het recente verleden een zeer strikte definitie van verf werd gehanteerd, vraagt Greif om expliciete toestemming om ook verfgrondstoffen van dezelfde ADR klasse in de verfluis te mogen opslaan.

Onze reactie

Wij hebben voorschrift 2.8.2 voor wat betreft de nummering van de verfluis aangepast. Door het voorschrijven van de PGS 15 worden eisen gesteld aan de opslag en de stoffen die er worden opgeslagen. De PGS 15 werkt met ADR klassen en maakt geen voorbehoud voor specifiek als verf aangeduide stoffen. De vergunning verzet zich niet tegen het verzoek van Greif om in de verfluis ook verfgrondstoffen te mogen opslaan van dezelfde ADR klasse.

- D. Bij het 1e streepje van voorschrift 2.8.2 wordt gerefereerd aan een opslag voor olie en vet zonder nummer. Er zijn 2 olie en vet opslagen, namelijk nummer 25 en nummer 8 (rechter garage).

Onze reactie

Wij hebben de gebouwnummers toegevoegd aan voorschrift 2.8.2.

- E. Bij het 1e streepje van 2.8.2 wordt gerefereerd aan opslagruimten U, 4 en 7. In deze ruimten vindt geen opslag van gevaarlijke stoffen plaats.

Onze reactie

Wij hebben de ruimten U, 4 en 7 uit voorschrift 2.8.2 verwijderd.

Milieudienst Noord-West Utrecht d.d. 20 maart 2007 inzake externe veiligheid

Op 20 maart 2007 hebben wij de zienswijze van de Milieudienst Noord-West Utrecht ontvangen op de ontwerpbesluit van Greif. In deze zienswijze worden diverse punten aangehaald met betrekking tot het onzorgvuldig tot stand komen van het besluit, onvoldoende beschermingsniveau en onvoldoende duidelijkheid over het verlangde voorzieningenniveau. Wij zullen de zienswijze puntsgewijs behandelen.

A. Onvoldoende zorgvuldig tot stand gekomen.

De milieudienst stelt dat binnen het bedrijf gevaarlijke stoffen worden opgeslagen in onder andere een vatengebouw, bovengrondse tanks in een tankenpark en tanks in de verffabriek. Bij de vergunningverlening is naar de mening van de milieudienst voor wat betreft de beoordeling uitsluitend gekeken naar de risico's van de vatenopslag en is uitgegaan van een categorale inrichting. De milieudienst voert een aantal redenen aan waarom geen sprake kan zijn van een categorale inrichting zoals bedoeld in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (kortweg Bevi).

- 1: er is geen sprake van een homogene bebouwing in de omgeving zodat het groepsrisico specifiek moet worden bepaald;
- 2: de vatenopslag voldoet niet aan de CPR 15-2;
- 3: het risico voor de omgeving wordt onderschat omdat geen rekening wordt gehouden met de risico's van de verffabriek, het tankenpark en de losplaats voor (zeer) licht ontvlambare stoffen;
- 4: de milieudienst stelt verder dat de aanvraag en de vergunning onduidelijkheid geeft over exacte aard en hoeveelheid van de gevaarlijke stoffen in het vatenpark, het tankenpark en de verffabriek.

Onze reactie

ad 1 Ten westen, aan de overzijde van de Vecht, en ten zuiden van het bedrijf bevindt zich aaneengeschaalde woonbebouwing. Ten oosten en ten noorden van het bedrijf bevindt zich nauwelijks bebouwing. Wij zijn van mening dat wel degelijk sprake is van een homogene bebouwing in de omgeving van het bedrijf en er geen objecten zijn die de bepaling van het groepsrisico noodzakelijk maken. Het is daarom niet noodzakelijk dat het groepsrisico specifiek moet worden bepaald.

Wij verklaren deze zienswijze daarom ongegrond.

ad 2 Op basis van de vigerende vergunning dient de vatenopslag te voldoen aan de CPR 15-2. Er is inderdaad een vermoeden geweest dat de vatenopslag niet zou voldoen aan de CPR 15-2. Om die reden hebben wij aan adviesbureau Oranjewoud/Save opdracht gegeven om te onderzoeken op welke punten het gebouw en de voorzieningen niet aan de verplichtingen van de CPR 15-2 voldoen en of het gebouw en de voorzieningen tevens voldoen aan de verplichtingen die op grond van de PGS 15 voor de opslag zouden gelden. Uit het onderzoek van Adviesbureau Oranjewoud/Save is evenwel naar voren gekomen dat het gebouw voldoet aan de eisen van de CPR 15-2 en PGS 15 én voldoet aan het Programma van eisen van de sprinklerinstallatie. De zienswijze van de milieudienst dat de vatenopslag niet aan de CPR 15-2 voldoet is daarom niet juist.

Wij verklaren deze zienswijze ongegrond.

ad 3 In het Bevi is in artikel 2 aangegeven welke besluiten binnen het toepassingsgebied van het Bevi vallen. In artikel 4, lid 5 onder b is aangegeven hoe moet worden gehandeld in gevallen van inrichtingen waar gevaarlijke stoffen in emballage wordt opgeslagen.

De Minister van VROM kan op grond van het Bevi categorieën van inrichtingen en activiteiten aanwijzen waarvoor dan een QRA moet worden opgesteld. Een dergelijke aanwijzing is door de Minister, voor zover het betrekking heeft op de activiteiten van Greif evenwel niet gedaan.

Wij zien dan ook geen aanleiding om voor het in pandige- noch voor het ondergrondse tankenpark een QRA op te stellen.

Wij verklaren deze zienswijze ongegrond.

ad 4 Naar aanleiding van de opmerkingen van de milieudienst hebben wij nader onderzoek verricht naar de aard en omvang van de stoffen die bij het bedrijf worden toegepast. Daaruit is naar voren

gekomen dat de brandbaarheid van diverse stoffen, met name in het tankenpark, aanleiding geeft om andere voorschriften te stellen. Tevens is onderzoek ingesteld naar het stikstofpercentage van de door het bedrijf gebruikte stoffen die in emballage worden opgeslagen. Dit is met name van belang voor de opslag van gevaarlijke stoffen in emballage. (PGS 15 opslag.) Gebleken is dat er stoffen en producten worden toegepast met een verhoogd stikstofgehalte. Echter bij het samenstel van stoffen ligt het stikstofpercentage (zowel bij de maximale voorraden als bij de gemiddeld aanwezige voorraden) niet boven 1,5%.

Wij verklaren de zienswijze van de milieudienst gegrond en hebben nadere voorschriften in de vergunning opgenomen. Het betreft voorschrift 2.8.6 en 2.8.7. (Zie ook het onderdeel 'Onvoldoende beschermingsniveau').

B. Onvoldoende beschermingsniveau

De milieudienst stelt dat voor de bovengrondse harstanks in de ontwerpbeschikking hoofdstuk 4 van de PGS 30 van toepassing is verklaard. De PGS 30 is van toepassing op tanks voor de opslag van vloeistoffen met een vlampunt van 55 tot 100 °C. Naar de mening van de milieudienst is in (vrijwel) alle tanks sprake van brandbare vloeistoffen met een vlampunt lager dan 55 °C. Gezien de aard van de stoffen zou volgens de milieudienst gebruik kunnen worden gemaakt van delen van de PGS 29 in plaats van de PGS 30.

Onze reactie

Zoals reeds eerder vermeld hebben wij aanvullend onderzoek gedaan naar de aard en de omvang van de stoffen die door het bedrijf worden toegepast. Daaruit is naar voren gekomen dat er inderdaad stoffen in de bovengrondse tanks worden opgeslagen met een vlampunt van minder dan 55 °C. Het daarop van toepassing verklaren van de PGS 30 is niet juist en wij hebben daarom delen van de PGS 29 met betrekking tot de bovengrondse opslagtank in de voorschriften 2.8.6 en 2.8.7 opgenomen.

Wij verklaren de zienswijze van de milieudienst daarom gegrond.

C. Onvoldoende duidelijkheid over het verlangde voorzieningenniveau

De milieudienst stelt dat door het in de ontwerpbeschikking voorschrijven van de PGS 30 allerlei eisen worden gesteld aan de opslagruimte waarin de tanks zich bevinden. Zo worden via de PGS 30 eisen gesteld aan de compartimentering van opslagruimten. De milieudienst mist in de aanvraag een plan van aanpak waaruit is af te leiden op welke wijze en op welke termijn vergunninghouder gaat voldoen aan de van toepassing zijnde regelgeving.

Zoals hiervoor vermeld is ten onrechte de PGS 30 voor de bovengrondse opslagtanks voorgeschreven en hebben wij nu delen van de PGS 29 van toepassing verklaart. Opgemerkt wordt dat zowel in de verffabriek als bij het tankenpark sprake is van een inpandig opslag. In de PGS 29 worden de tanks die bij het bedrijf in de verffabriek en het tankenpark staan, gedefinieerd als een kleine groep tanks. De PGS 29 kent geen compartimentering zoals de PGS 30 die kent en werkt alleen met afstanden.

Door het bedrijf is onderzoek verricht naar de mate waarin zij kan voldoen aan de eisen van de PGS 29 voor de opslagtanks in de verffabriek en de opslagtanks die bekend staan als de buitenopslag. Uit dat onderzoek is naar voren gekomen dat niet direct aan alle voorgeschreven voorschriften van de PGS 29 kan worden voldaan. Daarom hebben wij in voorschriften 2.8.9 het opstellen van een plan van aanpak voorgeschreven. Uit dit plan van aanpak moet blijken wanneer het bedrijf kan voldoen aan de voorschriften die gebaseerd zijn op de PGS 29. Dat plan van aanpak dient aan ons ter goedkeuring te worden voorgelegd.

Wij verklaren de zienswijze van de milieudienst, omdat deze is gebaseerd op de PGS 30, ongegrond maar wij hebben naar aanleiding van de zienswijze wel de aanvullende voorschriften 2.8.6 en 2.8.7 opgenomen.

Advies van de regionale brandweer aan de gemeentebandweer Loenen inzake externe veiligheid

Per e-mail zijn wij op 20 april 2007 door de Regionale Brandweer Utrechts Land (thans Veiligheidsregio Utrecht) in kennis gesteld van het schrijven van de regionale brandweer (d.d. 5-3-2007, kenmerk 07.530182) aan de gemeentebandweer Loenen. In die brief geeft de regionale

brandweer onder meer een reactie op de ontwerpbeschikking met het kennelijke doel dat de gemeentebandweer die reactie overneemt en formeel aan ons ter hand zou stellen. Dat is niet gebeurd. Desondanks zullen wij, vanuit zorgvuldigheidsoogpunt, ingaan op de punten die door de regionale brandweer met betrekking tot de ontwerpbeschikking in de brief van 5 maart 2007 zijn opgenomen. Aangezien geen sprake is van een formele zienswijze beperken wij ons tot een inhoudelijke reactie.

- A. Bij de aanvraag en ontwerpbeschikking: Bij een bezoek van de regionale brandweer is gebleken dat naast gebouw 18 een groot aantal zogenaamde *Intermediate Bulk Containers* (IBC's) staan. De regionale brandweer adviseert om een vaste locatie te kiezen voor deze IBC en indien deze vol zijn dan wel leeg en niet gereinigd leeg dienen de IBC's te worden opgeslagen in een CPR 15 ruimte.

Onze reactie

De opslag van IBC's naast gebouw 18 is niet aangevraagd en betreft daardoor een niet vergunde activiteit waaraan wij geen eisen kunnen stellen. Indien in de toekomst blijkt dat gevaarlijke stoffen in emballage worden opgeslagen op plaatsen die niet zijn vergund zullen wij handhavend optreden.

- B. Bij de aanvraag: Stalen vaten worden binnenkort (i.c. kennelijk rondom 13 februari 2007) getest op lektheid door middel van helium. Dit is niet meegenomen in de aanvraag van de milieuvergunning. De regionale brandweer adviseert om dit alsnog mee te nemen in de milieuvergunning.

Onze reactie

Het is ons niet duidelijk wat de regionale brandweer hier bedoelt met stalen vaten. Het testen van vaten op lektheid met helium is inderdaad niet in de aanvraag opgenomen en zal daardoor ook niet vergund worden. Aan niet aangevraagde activiteiten kunnen wij geen eisen stellen.

- C. Naast de grote gasflessenopslag is een opslagunit geplaatst welke niet voorkomt op de plattegronden van de aanvraag van de milieuvergunning. De brandweer adviseert om hierover in contact te treden met het bedrijf.

Onze reactie

Aan niet aangevraagde activiteiten kunnen wij geen eisen stellen. Indien blijkt dat deze activiteit toch wordt uitgevoerd dan treden wij handhavend op.

- D. Op de tekeningen staan de boven- en ondergrondse bluswaterhydranten niet vermeld. De regionale brandweer adviseert om deze alsnog op de tekening aan te laten brengen.

Onze reactie

Aan hoofdstuk 2.6 hebben wij voorschrift 2.6.3 toegevoegd. In dit voorschrift wordt bepaald dat het bedrijf de beschikking moet hebben over een actueel bedrijfsnoodplan. In dat bedrijfsnoodplan behoren dan actuele tekeningen, waar de regionale brandweer op doelt, aanwezig te zijn.

- E. Bij punt 3.2 in de aanvraag staat dat er te zijner tijd een separate opslag voor verfgroundstoffen gebouwd gaat worden. De regionale brandweer vraagt zich af of dat gezien kan worden als een uitbreiding van de hoeveelheid stoffen die is aangevraagd.

Onze reactie

De aanvraag vermeldt slechts dat er mogelijk in de toekomst een separate opslag kan komen. Die mogelijk nieuwe opslag is niet aangevraagd en is daarom ook niet beoordeeld. Wanneer sprake is van een uitbreiding van de opslag dan zal deze op dat moment, middels de geëigende weg van een vergunningprocedure, worden beoordeeld.

- F. Bij punt 6.4.1 is vermeld dat er een bedrijfsnoodplan aanwezig is. De brandweer vermeldt dat deze niet is ingezien en daardoor niet kan beoordelen of deze actueel is. Vervolgens adviseert de regionale brandweer om het bedrijfsnoodplan in het kader van de gebruiksvergunning te beoordelen.

Onze reactie

Het betreft hier een duidelijk advies gericht aan de lokale brandweer om het bedrijfsnoodplan te beoordelen aan de hand van de gebruiksvergunning. Wij zijn niet het bevoegd gezag inzake gebruiksvergunningen en nemen de opmerking voor kennisgeving aan. Overigens hebben wij, zoals vermeld, een voorschrift omtrent het beschikbaar hebben van een actueel bedrijfsnoodplan in hoofdstuk 2.6 toegevoegd.

- G. Bij punt 6.5 is vermeld dat in samenwerking met de brandweer Loenen een aanvalsplan is opgesteld. In de aanvalskaat van de brandweer Loenen staan bij de hoeveelheden gevaarlijke stoffen andere hoeveelheden dan die in de aanvraag zijn vermeld. De regionale brandweer adviseert dan ook om de aanvalskarten in overeenstemming te brengen met de aanvraag.

Onze reactie

Het betreft hier een duidelijk advies gericht aan de lokale brandweer om de aanvalskaat(en) in overeenstemming te brengen met de aangevraagde hoeveelheden. Wij zijn niet het bevoegd gezag inzake het actualiseren van aanvalskarten en nemen de opmerking voor kennisgeving aan.

- H. Bij punt 6.6 staat vermeld dat de brandweer Loenen voor de verffabriek op 3 maart 2005 en voor de vatenfabriek op 15 maart 2005 een gebruiksvergunning heeft afgegeven. De gebruiksvergunning wordt volgens 'prefab' iedere twee jaar gecontroleerd.

Onze reactie

Voor het toezicht op de naleving van de gebruiksvergunningen zijn wij niet het bevoegd gezag en wij nemen de opmerking voor kennisgeving aan.

- I. Bij punt 8.49 staat dat er geen formele studies zijn verricht naar eventuele risicovolle activiteiten die tot een onvoorziene gebeurtenis kunnen leiden. Het is niet bekend wat er wel is uitgevoerd en of dit een volledig studie betreft. De regionale brandweer adviseert de stand van zaken na te gaan.

Onze reactie

Verwezen wordt naar punt A van de behandeling van de zienswijze van de Milieudienst Noordwest Utrecht.

- J. Bij punt 10.3 staat vermeld dat er diverse preventieve voorzieningen zijn getroffen. Bij de verwijzing naar paragraaf 6.3 staan de diverse gasblusinstallaties niet genoemd. De regionale brandweer adviseert ons om deze alsnog mee te laten nemen.

Onze reactie

De gasblusinstallaties zijn aangebracht bij de mengtanks in de verffabriek en maken onderdeel uit van het repressief voorzieningen pakket. Zoals vermeld hebben wij in voorschrift 2.6.3 een bedrijfsnoodplan voorgeschreven. De gasblusinstallaties dienen in dat bedrijfsnoodplan aan de orde te komen.

- K. Bij de ontwerpbeschikking: Bij punt IV "toetsingskaders" staat het BRZO niet vermeld. Aangezien er binnen de inrichting grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen worden opgeslagen adviseert de regionale brandweer om dit alsnog uit te voeren en te beschrijven in de beschikking.

Onze reactie

Naar aanleiding van de ingebrachte zienswijzen hebben wij een onderzoek uitgevoerd naar de aard en omvang van de gevaarlijke stoffen die worden opgeslagen. De informatie die daarbij is verkregen hebben wij getoetst aan bijlage 1 van het Besluit risico's zware ongevallen 1999. (Brzo'99). Op basis van die toetsing hebben wij vastgesteld dat de in bijlage 1 van het Brzo'99 opgenomen lage drempelwaarden niet worden overschreven en het Brzo'99 daarom niet van toepassing is op het bedrijf.

- L. Bij punt IV.L.3 staat dat er in loods 22 meer dan 189 ton wordt opgeslagen. De regionale brandweer adviseert om hier de maximale hoeveelheid neer te zetten en een relatie te leggen met de sprinklerinstallatie.

Onze reactie

In ons besluit (zie bij I) hebben wij vastgelegd dat de aanvraag onderdeel uit maakt van de vergunning. Bijlage M van de aanvraag geeft een overzicht van de maximale hoeveelheden die in gebouw 22 worden opgeslagen. Met het koppelen van (onder meer) bijlage M van de aanvraag zijn de maximale hoeveelheden vastgelegd. In voorschrift 2.6.2 is de koppeling met de sprinklerinstallatie bij gebouw 22 vastgelegd.

- M. Bij voorschrift 1.4.1 adviseert de regionale brandweer om de tekst “eventuele aansluitpunten van blussystemen zodanig zijn ingericht” te vervangen door “de door brandweer Loenen goedgekeurde bovengrondse brandkranen”.

Onze reactie

In voorschrift 1.4.1 hebben wij een passage toegevoegd die invulling geeft aan het advies.

- N. Bij voorschrift 2.6.2 is vermeld dat er iedere 12 maanden een inspectie moet plaats vinden. Volgens het PvE dient er halfjaarlijks een inspectie te worden uitgevoerd. Daarnaast is het PvE gebaseerd op de NFPA en niet op de VAS. De regionale brandweer adviseert om Voorschriften Automatische Sprinklerinstallaties (VAS, uitgave juli 1996) te vervangen door PvE.

Onze reactie

Wij hebben voorschrift 2.6.2 conform het advies aangepast.

- O. Bij voorschrift 2.8.2 van de ontwerp-beschikking wordt voor de opslag van bovengrondse harstanks verwezen naar de PGS 30. Aangezien de tanks licht ontvlambare stoffen bevatten adviseert de regionale brandweer om de PGS 29 van toepassing te verklaren voor deze tanks.

Onze reactie

Verwezen wordt naar de punt B en C bij de behandeling van de zienswijze van de Milieudienst Noord-West Utrecht. Voorschrift 2.8.2 van het ontwerp heeft in deze beschikking het nummer 2.8.7 gekregen.

- P. Er zijn geen voorschriften opgenomen voor de vaten- en verffabriek. In de verffabriek betreft dit onder andere installaties met opslagtanks die deel uitmaken van het productieproces. Deze zijn in een aantal gevallen voorzien van een gasblusinstallatie. De regionale brandweer adviseert om in ieder geval iets te beschrijven over de maximale hoeveelheden gevaarlijke stoffen die in deze ruimten aanwezig mogen zijn.

Onze reactie

Voor de tanks in de verffabriek hebben wij in hoofdstuk 2.8 een aantal eisen opgenomen die gerelateerd zijn aan de PGS 29. Verder hebben wij een passage opgenomen over de hoeveelheden gevaarlijke stoffen die aanwezig mogen zijn. De in de tanks in de verffabriek aanwezige hoeveelheden zijn reeds vastgelegd in bijlage M van de aanvraag.

- Q. Er zijn geen voorschriften opgenomen voor de losplaats voor tankwagens. Dit betreft een risico volle activiteit waarvan de gevolgen groot kunnen zijn.

Onze reactie

Het is juist dat er geen voorschriften zijn opgenomen over de losplaats voor tankwagens. Wij hebben, gelet op het van toepassing verklaren van de PGS 29, eisen gesteld aan de losplaats en het lossen van tankwagens.

V.B Adviezen

V.B.1 Hieronder gaan wij in op de ingekomen adviezen.

Wij hebben in paragraaf V.A1. ingekomen adviezen behandeld, omdat zij na publicatie van de ontwerp beschikking zijn ontvangen.

V.C Wijzigingen ten opzichte van de ontwerp-beschikking

Ten opzichte van de ontwerp-beschikking zijn de volgende wijzigingen aangebracht in de considerans behorende bij deze vergunning:

- a. De nummering van de geciteerde NeR paragrafen in hoofdstuk IV van de considerans is aangepast.
- b. Een verplaatsing van een tekstcitaat over toetsing van MIC-waarden naar paragraaf IV.C.7 is aangepast.
- c. Paragraaf IV L.3 is aangepast conform de bevindingen van onderzoek naar aanleiding van de zienswijzen.
- d. Kleine tekstuele aanpassingen.

Ten opzichte van de ontwerp-beschikking zijn de volgende wijzigingen aangebracht in de voorschriften behorende bij deze vergunning:

- a. Voorschrift 1.4.1 is uitgebreid met de toevoeging 'De locatie...brandweer Loenen';
- b. Voorschrift 2.6.2 'iedere 12 maanden' is gewijzigd in 'iedere 6 maanden'; en 'VAS' is vervangen door 'PvE'.
- c. Voorschriften 2.6.3 t/m 2.6.5 zijn toegevoegd;
- d. In paragraaf 2.8 is PGS 30 vervangen door PGS 29 waarbij de relevante hoofdstukken zijn aangehaald. Tevens is verduidelijkt per soort opslag aan welke voorschriften uit de PGS moet worden voldaan;
- e. In voorschrift 2.8.2 zijn gebouw- en ruimtenummers gewijzigd;
- f. Voorschrift 2.8.6, 2.8.7 en 2.8.9 zijn toegevoegd, ondermeer met als doel om aan ons een plan van aanpak te overleggen;
- g. Kleine tekstuele aanpassingen.

VI Conclusie

Gelet op bovenstaande overwegingen ten aanzien van de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, bestaat er voor ons geen aanleiding de gevraagde vergunning in het belang van de bescherming van het milieu te weigeren. De mogelijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen worden voorkomen dan wel tot een acceptabel niveau worden beperkt door de aan deze vergunning verbonden voorschriften. Wij hebben derhalve besloten als weergegeven onder I.

VII Afschriften

Het origineel van deze beschikking te zenden aan de aanvrager, Greif Nederland BV en een afschrift te zenden aan:

- burgemeester en wethouders van de gemeente Loenen;
- VROM-Inspectie Regio Noord-West (Noord-Holland, Utrecht en Flevoland), Kennemerplein 6-8, Postbus 1006, 2001 BA Haarlem;
- Waternet, sector Watersysteem, afdeling emissies, Postbus 94370, 1090 GJ Amsterdam, ter attentie van G. van der Klok;
- Brandweer gemeente Loenen, Keizer Ottolaan 2, 3632 BW Loenen aan de Vecht;
- Veiligheidsregio Utrecht, Afdeling preventie, Postbus 3154, 3502 GD Utrecht.

Tevens hebben wij deze beschikking openbaar gemaakt op het internetdomein van de provincie Utrecht: <http://www.provincie-utrecht.nl>.

Gedeputeerde Staten van Utrecht,
namens hen,

Mw. mr. D.A.E. van Egmond-Bleumink
Afdelingsmanager Vergunningverlening

Beroepsmogelijkheid

Tegen dit besluit kan binnen zes weken na de dag van ter inzage legging beroep worden ingesteld bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het beroep kan overeenkomstig het bepaalde in Awb art 8:1 jo art 7:1 worden ingesteld door belanghebbenden die tijdig hun zienswijze over het ontwerpbesluit naar voren hebben gebracht of door belanghebbenden die geen zienswijze naar voren hebben gebracht maar die dat redelijkerwijs niet kan worden verweten of door belanghebbenden die zich niet kunnen vinden in de wijzigingen ten opzichte van het ontwerpbesluit.

Het beroep staat open voor belanghebbenden.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste de volgende gegevens bevatten:

- 1. de naam en het adres van de indiener;*
- 2. de dagtekening;*
- 3. een omschrijving van de beschikking waartegen het beroep is gericht;*
- 4. de gronden van het beroep.*

Bij het beroepschrift moet zo mogelijk een afschrift van de beschikking waarop het geschil betrekking heeft, worden overgelegd.

Het beroepschrift moet in tweevoud worden gezonden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage.

Voor indiening van een beroepschrift is € 141,- griffierecht verschuldigd voor een natuurlijke persoon en € 281,- voor een rechtspersoon.

Indien beroep is ingesteld tegen deze beschikking kan ook om een voorlopige voorziening worden gevraagd indien onverwijlde spoed dat vereist. Het verzoek moet worden gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak. Daarbij is hetzelfde griffierecht opnieuw verschuldigd.